

แผนพัฒนาท้องถิ่น

2566 - 2570

หลักการและเหตุผล

เนื่องด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) และประกาศใช้ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ไปแล้วนั้น แต่ทั้งนี้ เนื่องจากว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่ายมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ ให้ถูกต้องตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๔ และ ข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามความเห็นสมควรและให้นำแนวทางการดำเนินงานตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๑๒๓๙ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติด้วย รายละเอียดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ ปัจจุบันได้มีประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

ดังนั้น เพื่อให้การแก้ไขโครงการพัฒนาในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เป็นไปด้วยความถูกต้อง ตามระเบียบและหนังสือกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว นายกองการบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย จึงอนุมัติแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ และดำเนินการประกาศใช้ต่อไป

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะ อันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในหลากหลายหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่นๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาระบบคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาค่าเฉลี่ยหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจนส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่นๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างความสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเศมหาอำนาจที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกันความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้นประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงอายุที่จะมีส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทย จะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่ต่างกักัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ ในการผลิตและบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกันโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจใน

การย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทยนอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์เนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่างๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก รวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น กฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของคน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์จะทำให้เกิดการขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุก

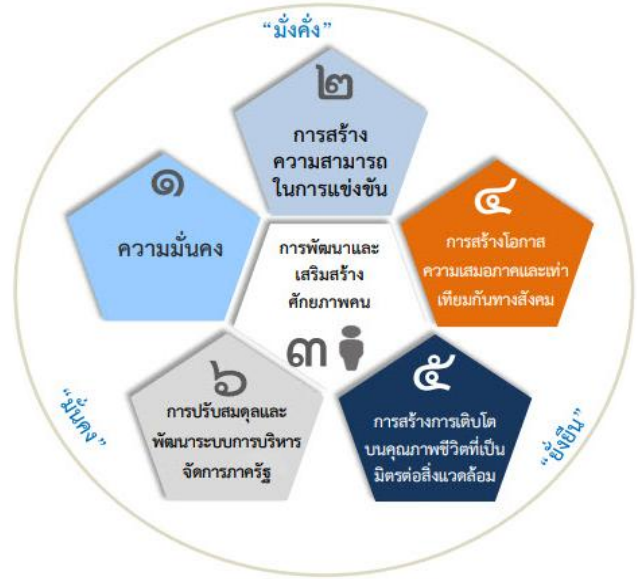
มิติการพัฒนาที่มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้ อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐาน ที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริม ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับ การพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการ ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทัน โลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจ ในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความ เป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ ที่เกี่ยวเนื่องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขัน ที่สูงขึ้น และสามารถชี้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนา ประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับ โลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทาง เศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการ ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูป ระบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนใน ชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของ ประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนา ที่รอบคอบและ ครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัว ซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไป ในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อ เป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของ ประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่างๆ อย่างเป็นระบบโดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ ใน การขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่นๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจ และพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้เกิด การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบการอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกๆระดับทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคลและมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลกและมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการ

เชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาล มีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืนโดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

๑. ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
๒. ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
๔. ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
๕. ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
๖. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ
๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ
๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า
๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี
๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม
๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการ

ตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมือง ที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
๔. ภาครัฐมีความทันสมัย
๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆ และมีเท่าที่จำเป็น

๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ

ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปีถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่างๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อองค์ภาพพต่างๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง ตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด ๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของ

ประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน บนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์ประกอบต่างๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย **๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด”** ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกๆ ระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว **๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง”** ในการปรับเปลี่ยนปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทางรูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ และ **๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน”** ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจาก การเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทัน่วงที ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑.๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๑.๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงชัน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๑.๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๑.๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อกมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุ

เป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๑.๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

หมุดหมายการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒหน้าที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนามีลำดับความสำคัญสูงสุดต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม

ดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน ๑ ตัวเลขอันดับที่น้อยแสดงถึงระดับผลกระทบจากสภาพอากาศที่สูง ๒๓

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตบโจทยการพัฒนา
แห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตบโจทยประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนาเข้ากับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำและสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไปพร้อมๆ กันทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกันแต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

๑.๓ Sustainable Development Goals (SDGs) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ๑๗ เป้าหมาย

การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) คือ แนวทางการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ลดทอนความสามารถในการตอบสนองความต้องการของคนรุ่นหลัง (Brundtland Report, ๑๙๘๗) โดยการบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน มีองค์ประกอบสำคัญ ๓ ประการ ได้แก่ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (economic growth) ความครอบคลุมทางสังคม (social inclusion) และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (environmental protection) ในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ

ครั้งที่ ๗๐ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประเทศไทยและประเทศสมาชิกสหประชาชาติรวม ๑๙๓ ประเทศ ร่วมลงนามรับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ (๒๐๓๐ Agenda for Sustainable Development) ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาของโลกเพื่อร่วมกันบรรลุการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ภายในปี ค.ศ. ๒๐๓๐ โดยกำหนดให้มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นแนวทางให้แต่ละประเทศดำเนินการร่วมกัน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ๑๗ เป้าหมาย ประกอบด้วย ๑๖๙ เป้าหมายย่อย (SDG Targets) ที่มีความเป็นสากล เชื่อมโยงและเกื้อหนุนกัน และกำหนดให้มี ๒๔๗ ตัวชี้วัด เพื่อใช้ติดตามและประเมินความก้าวหน้าของการพัฒนา โดยสามารถจัดกลุ่ม SDGs ตามปัจจัยที่เชื่อมโยงกันใน ๕ มิติ (๕P) ได้แก่ (๑) การพัฒนาคน (People) ให้ความสำคัญกับ การขจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหย และลดความเหลื่อมล้ำ ในสังคม (๒) สิ่งแวดล้อม (Planet) ให้ความสำคัญกับการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเพื่อพลเมืองโลกรุ่นต่อไป (๓) เศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสอดคล้องกับธรรมชาติ (๔) สันติภาพและความยุติธรรม (Peace) ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีสังคมที่สงบสุข และไม่แบ่งแยก และ (๕) ความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมายดังนี้

- เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่
- เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย
- เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง
- เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา
- เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน
- เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ
- เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทาน และยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น
- เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียมลพิษหลายทางชีวภาพ
- เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ
- เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาคใต้ (พ.ศ.๒๕๖๕-๒๕๗๐)

๑) แนวคิดและทิศทางการพัฒนาภาคใต้ ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ สามารถสร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน

รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตร ได้แก่ ยางพาราและปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบทั่วไป นอกจากนี้ ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลกสามารถเชื่อมโยงการพัฒนา กับพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมี ชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุนกับภูมิภาคต่างๆ ของโลก

๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลกเป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก”

๓) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก
๒. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของภาค และเป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓. เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และ การเชื่อมโยงการค้าโลก
๕. เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่ก่อให้เกิดการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสร้าง โอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

๔) เป้าหมาย

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคใต้ลดลง

๕) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้	๗๔๖,๘๗๙ ล้านบาท (CVM ปี ๒๕๕๙)	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔.๘	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔.๘	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔.๘	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔.๘	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔.๘
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ภาคใต้	๐.๔๒ (ปี ๒๕๖๐)	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๒	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๒	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๒	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๒	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๒

หมายเหตุ: ค่าเป้าหมาย GRP ภาค คำนวณจากค่าเป้าหมายประเทศ

๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
รายได้การท่องเที่ยวภาคใต้	๖๘๕,๙๗๕ ล้านบาท (ปี ๒๕๕๙)	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒๐

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภาค เช่น ภูเก็ต สมุย พะงัน และหลีเปะ เป็นต้น เพื่อเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ (Carrying Capacity) อย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนาระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก (ระบบขนส่งและระบบสื่อสาร) ที่ทันสมัย เพียงพอโดยคำนึงถึงมาตรฐานความสะอาด และปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว ยกกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยว ระบบการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ควบคู่กับการส่งเสริมธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ศูนย์ประชุมและนิทรรศการ ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร การผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และธุรกิจบริการด้านการแพทย์ โดย การนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้เพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพกับระบบบริการสุขภาพและระบบสาธารณสุขทางไกล เช่น ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉิน การแพทย์เฉพาะทาง เป็นต้น รวมทั้ง พัฒนาบุคลากร ด้านทักษะภาษา และบริการท่องเที่ยว พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเผยแพร่ข้อมูล และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติระดับบน (High End)

๒) พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เพื่อการท่องเที่ยวของภาคไปสู่แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก โดยการปรับปรุงท่าเรือ ปรับปรุงพิธีตรวจคนเข้าเมืองของผู้โดยสารเรือสำราญ การบริหารจัดการท่าเรือให้มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับเหตุฉุกเฉิน และการพัฒนาบุคลากรรองรับธุรกิจเรือสำราญ สนับสนุนอุตสาหกรรมบริการต่อเนื่องและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญและการท่องเที่ยวเชิงอาหาร พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวให้เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีศักยภาพ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น สร้างความพร้อมของชุมชน เพื่อรองรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามแนวชายฝั่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวรวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ และการตลาดการท่องเที่ยววัฒนธรรมและอาหาร อาทิ Food Route และการประชุมสัมมนา ด้านอาหาร เป็นต้น

๓) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail) เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการนักท่องเที่ยว โดยเร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งมวลชน (Monorail) ในจังหวัดภูเก็ต พัฒนาระบบเทคโนโลยีต่างๆ ให้ทันสมัย การรักษาสภาพแวดล้อมและการใช้พลังงาน

ทดแทน การพัฒนาระบบข้อมูลการแจ้งเตือนแบบ real time อาทิ การจราจร ปริมาณน้ำ การเตือนภัย ภัยพิบัติ การใช้ระบบการจราจรอัจฉริยะ การพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมให้เชื่อมโยงทุกรูปแบบ และ การบูรณาการเชื่อมโยง CCTV การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการกำจัดขยะและน้ำเสีย รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการมีส่วนร่วมและทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมในด้านสิ่งแวดล้อม

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง อาทิ เชื้อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอุทยานแห่งชาติเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช และแหล่งท่องเที่ยวชายหาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และมีการเชื่อมโยงโครงข่ายท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทยกับชายฝั่งทะเลอันดามัน รวมทั้งเชื่อมโยงสู่เขตการพัฒนาการท่องเที่ยว ฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) โดยการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้มีมาตรฐานและเพียงพอ พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว รวมทั้งจุดแวะพักรถที่สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแล และป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม ในแหล่งท่องเที่ยว สร้าง route เชื่อมโยงการท่องเที่ยว จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของภาค

๕) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค อาทิ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา พร้อมทั้งส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว อาทิ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร (อาทิ ขมิ้นชัน เถาวัลย์เปรียง หัวร้อยรู) และสุขภาพ (ระนอง กระบี่ สตูล สุราษฎร์ธานี และพัทลุง) ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช) เมืองเก่า (จังหวัดสงขลา พังงา สตูล นครศรีธรรมราช และระนอง) และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (อนุรักษ์ รักษา และพัฒนา Satun Geo Park ให้เป็นอุทยานธรณีโลก Global Geo Parkต่อไป) การท่องเที่ยวผจญภัย (พัทลุง นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจและบริการ

และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการพัฒนา ปรับปรุง บูรณะ แหล่งท่องเที่ยว ให้มีเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ และระบบสาธารณูปโภคที่มีมาตรฐาน เหมาะสมตามชนิดของแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับ การท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ และ ระบบขนส่งสาธารณะที่มีความปลอดภัยเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว พัฒนาผู้ประกอบการในท้องถิ่นและสร้างการมีส่วนร่วม ร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการเป็นเครือข่ายอาสาสมัครท่องเที่ยว และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์ และการเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยวผ่านระบบการสื่อสารสาธารณะทั้งในและนอกประเทศ รวมทั้งจัดกิจกรรม ส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยว

๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพให้มีความมาตรฐาน สนับสนุนด้านวิชาการ สร้างนวัตกรรมและสนับสนุนการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อให้องค์กรเครือข่ายชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพา ตนเอง รวมทั้งเป็นผู้ประกอบการที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน ใช้อัตลักษณ์ความโดดเด่น บนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชุมชนเป็นจุดขาย ยกย่องการให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานของชุมชน สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนให้เชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่ ตลอดจน

สนับสนุนการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า OTOP และสินค้าที่ระลึกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน และเพื่อเป็นแหล่งสร้างงานและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน มีการทดสอบออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ (เว็บไซต์และ แอปพลิเคชันต่างๆ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการขยายตัวการผลิตสาขาอุตสาหกรรมภาคใต้	๗๖,๒๒๑ ล้านบาท (CVM ปี ๒๕๕๙)	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖

หมายเหตุ: ค่าเป้าหมาย GRP ภาคอุตสาหกรรม คำนวณจากค่าเป้าหมายประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา ที่ครบวงจรและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและนิคมอุตสาหกรรมยาง (Rubber City) โดยการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยางพารา การขยายผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง เช่น การใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานวิศวกรรมหรือใช้ในอุตสาหกรรม (แผ่นยางปูพื้น แผ่นบุคอกสัตว์ ยางรองหมอนรองรถไฟ ยางรองคอสพาน และผสม ยางมะตอยสำหรับลาดถนนใหม่)

และวัสดุเครื่องมือทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน อุปกรณ์เพื่อการเรียนการสอนทาง การแพทย์ และ สายน้ำเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางที่มีการออกแบบที่ทันสมัย เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมของภาคและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สร้างรายได้อย่างยั่งยืน พัฒนาระบบตลาดยางพารา (ตลาดท้องถิ่น ตลาดกลางยางพารา และตลาดซื้อขายล่วงหน้า) ให้มีความเข้มแข็ง และมีระบบการบริหารจัดการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถใช้เป็นตลาดอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของผู้ซื้อ-ขายยางของประเทศและตลาดโลก

๒) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี และ ชุมพร เพื่อให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่ของภาค และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำมันปาล์ม รวมทั้งส่งเสริมการผลิต และจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลในตลาดต่างประเทศ และพัฒนาความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานกลาง คุณภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันของอาเซียน และกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อน บ้าน (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย) ในฐานะผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ของโลกในการกำหนด มาตรฐานราคาน้ำมัน ปาล์ม เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดโลกและสร้างเสถียรภาพด้านราคา รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีชีวภาพด้านปาล์มน้ำมันและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง และการพัฒนาสู่โรงงานต้นแบบ

๓) พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิตภาคเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้กับยางพาราและปาล์มน้ำมัน รองรับ การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมการเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมและ

เทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อวิจัยพัฒนาการออกแบบ พัฒนาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อาทิ เครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น การประชาสัมพันธ์และทำการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อเพิ่มช่องทางในการจำหน่ายขยายพาราได้มากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็ง สถาบันเกษตรกร

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการขยายตัวการผลิตภาคเกษตรภาคใต้	๑๔๓,๔๕๕ ล้านบาท (CVM ปี ๒๕๕๙)	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑.๕	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑.๕	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑.๕	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑.๕	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑.๕

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค เช่น ข้าว (ข้าวสังหยด ข้าวหอมกระดังงา ข้าวเล็บนก) ไม้ผล (กล้วยหอมทอง มะพร้าว ทุเรียน มังคุด ส้มโอ) กาแฟ (กาแฟโรบัสตา) พืชสมุนไพร และปศุสัตว์ (โคขุนศรีวิชัย) เพื่อให้เป็นสินค้ามูลค่าสูง มีคุณภาพ ปลอดภัย และได้มาตรฐานส่งออก อาทิ เวชสำอาง ยาสมุนไพร เป็นต้น

โดยการส่งเสริมความรู้ด้านกระบวนการผลิตที่ปลอดภัย และสนับสนุนการใช้ภูมิปัญญานวัตกรรม และเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปรับปรุงการปลูก การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างความหลากหลายของสินค้าและบรรจุภัณฑ์ การพัฒนา ระบบตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าที่มีประสิทธิภาพสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ พัฒนาระบบขนถ่าย สินค้าและห้องเย็นเพื่อรักษาคุณภาพผลผลิต การต่อยอดการพัฒนาการผลิตสู่ระบบเกษตรมาตรฐานต่างๆ อาทิ เกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าอัตลักษณ์เชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น อาทิ การท่องเที่ยว การทำเกษตรแปลงใหญ่ในพื้นที่ที่เหมาะสม (Zoning) ส่งเสริมการรวมกลุ่มในรูปแบบสถาบัน เกษตรกร/สหกรณ์ เพื่อยกระดับความสามารถในการผลิตการดำเนินการรวบรวมผลผลิต คัดแยก บรรจุ และประกอบ ธุรกิจออนไลน์ผ่านเครือข่ายการสื่อสารสาธารณะ และเพิ่มช่องทางตลาดในกลุ่มตลาดเฉพาะ (Niche Market)

๒) ยกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำอุตสาหกรรม ประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล โดยส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนา กระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสุขอนามัยและเป็นไปตามกฎกติกาสากล การส่งเสริมการจัดระเบียบเรือประมงเข้าสู่ระบบการควบคุมได้อย่างถูกต้องมีมาตรการควบคุม และเฝ้าระวังการ ประมง IUU ที่มีประสิทธิภาพขึ้นไปจนถึงการพัฒนากระบวนการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ของสินค้า ประมง รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลาย ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และชุมพร

๓) ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองและความมั่นคงทางด้านรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อย สามารถใช้ทรัพยากรและปัจจัยการผลิตอย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะ

การทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์ผสมผสานร่วมกับการปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล หรือในพื้นที่ ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันที่ไม่เหมาะสม ส่งเสริมการปลูกพืชพันธุ์ดี (ไม้ผล และพืชผัก รวมทั้งพืชเศรษฐกิจ อื่น) ที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยการสนับสนุนความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน และยกระดับคุณภาพ การผลิตให้ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การเพิ่มช่องทางการตลาดโดยการเชื่อมโยง เครือข่าย รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพดินและแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการทำเกษตร

๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์ม อย่าง เป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ/เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร การสร้างและพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กร/สถาบันเกษตรกร และพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตรเพื่อร่วมกันจัดหาปัจจัยการผลิต เครื่องมือ และอุปกรณ์การเกษตรสมัยใหม่ รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรเทคโนโลยี ดิจิทัล ควบคู่กับส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ในการวางแผนการผลิต และบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด

และมีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจน สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม และทั่วถึง พัฒนาผู้ประกอบการและ SMEs รวมทั้งสนับสนุน การ พัฒนาธุรกิจ Start up และการพัฒนาการเชื่อมโยงธุรกิจตามแนวทางประชารัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและ ยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล สามารถสร้างแบรนด์ที่เป็นอัตลักษณ์และแข่งขันในตลาดโลกได้

๕) สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน โดยสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร และช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างโอกาสในการเรียนรู้ระบบและตามอัธยาศัย ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ส่งเสริมให้ชุมชนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้านอาชีวศึกษาที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับ ความต้องการแรงงานในภาค เพื่อเสริมสร้างรายได้และเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพที่สอดคล้อง กับความต้องการของตลาดในอนาคต รวมทั้งสนับสนุนชุมชนให้สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา โดยใช้ประโยชน์จากการพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลและดิจิทัลแพลตฟอร์ม สื่อดิจิทัล เพื่อการศึกษาในทุก ระดับทุกประเภทอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการ สาธารณสุข ตลอดจนพัฒนาความสามารถในการพึ่งพาตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันด้านสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขต อุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
มูลค่าการค้าชายแดนภาคใต้	๕๑๓,๒๔๒ ล้านบาท (CVM ปี ๒๕๕๙)	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๐

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง โดยพัฒนาถนนเลียบชายฝั่งทะเลอ่าวไทยสายชุมพร-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช-สงขลา เชื่อมโยงกับสาย The Royal Coast ของภาคกลาง พัฒนาเส้นทางรถไฟเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอันดามันและอ่าวไทย อาทิ สายท่าขุน-พังงา-พุนพิน-ดอนสัก สายระนอง-ชุมพร และพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงพื้นที่ตอนเหนือ-ใต้ของฝั่งอันดามัน และสายระนอง-พังงา-กระบี่-ตรัง ควบคู่กับการพัฒนาเมืองภูเก็ต เมืองหาดใหญ่ ให้เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาค และเตรียมความพร้อม จังหวัด สุราษฎร์ธานี และกระบี่ ให้เป็นเมืองนำอยู่ รวมทั้งเมืองชุมพร ระนอง เป็นเมืองในพื้นที่พิเศษที่มีการพัฒนาให้ สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว โดยการจัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาวะของประชาชน การเตรียมโครงสร้างพื้นฐาน (ด้านคมนาคมขนส่ง การสื่อสาร และพลังงานที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและระบบดิจิทัล) รวมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเมือง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะและพื้นที่ สาธารณะที่มีการออกแบบสำหรับคนทุกกลุ่ม รวมทั้งพัฒนาพื้นที่บริเวณเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒) พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต ให้เป็นท่าเรือหลัก (Homeport) ของโลก รวมทั้งพัฒนาท่าเรือแวะพัก (Port of Call) และท่าเรือสำราญให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐาน ความสะอาดและความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีศักยภาพของภาค (กระบี่ พังงา และสมุย) รวมทั้ง การบำรุงรักษาร่องน้ำ

๓) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา หาดใหญ่-สะเดา โดยเร่งรัดการพัฒนาโครงข่ายรถไฟ อาทิ รถไฟฟ้าหาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ รถไฟทางคู่ ชุมพร-สุราษฎร์ธานี-หาดใหญ่-สงขลา พัฒนาทางหลวงพิเศษ (Motorway) หาดใหญ่-ด่านพรมแดนสะเดา พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการขนส่งระบบราง รวมทั้งพัฒนาเมืองรอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองทุ่งสงและเมืองสะเดา (ปาดังเบซาร์) ตลอดจนพัฒนาท่าเรือสงขลาแห่งที่ ๒ เพื่อรองรับ การขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือชายฝั่งและท่าเรือหลักทั้งภายในและต่างประเทศ

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก โดยการพัฒนาและปรับปรุงท่าเรือที่มีอยู่ในปัจจุบันทั้งฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทยให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพ รวมทั้งการพัฒนาและบริหารจัดการพื้นที่หลังท่า พัฒนาและปรับปรุงสนามบินนานาชาติและสนามบิน ภายในประเทศให้สามารถรองรับการเดินทางและการขนส่งสินค้า พัฒนาโครงข่ายรถไฟเชื่อมโยงท่าเรือ สงขลา-หาดใหญ่-ปาดังเบซาร์-บัตเตอร์เวอร์ธ (รัฐปีนัง มาเลเซีย) รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายถนนสายหลักเป็น ๔ ช่องจราจร และการพัฒนาโครงข่ายถนนสายรองให้เชื่อมโยงกับถนนสายหลักเพื่อสนับสนุนการขนส่ง และ - ๓๗ - กระจายสินค้า จากพื้นที่ตอนในสู่พื้นที่หลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและ ศูนย์บริการ โลจิสติกส์รูปแบบต่างๆ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าต่อเนืองหลายรูปแบบและการค้าการลงทุน ระหว่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณด่าน ชายแดนโดยใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริการ และอำนวยความสะดวกในการข้ามแดนทั้งของประชาชน สินค้า และ ยานพาหนะให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
พื้นที่ป่าชายเลนภาคใต้	พื้นที่ ๑.๒๘ ล้านไร่ (ปี ๒๕๖๑)	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๘,๐๐๐ ไร่	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๘,๐๐๐ ไร่	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๘,๐๐๐ ไร่	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๘,๐๐๐ ไร่	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๘, ๐๐๐ ไร่

หมายเหตุ : ข้อมูลพื้นที่ป่าชายเลน สำนักอนุรักษ์ป่าชายเลน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ได้จัดทำทุกปี เนื่องจากการแปลงข้อมูล ดาวเทียมต้องใช้เวลา ๒-๓ ปี

แนวทางการพัฒนา

๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์โดยเฉพาะทรัพยากร ดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากร โดยอาศัยความร่วมมือของชุมชน ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน ป่าชายเลน การปลูกไม้เศรษฐกิจ การรักษาระบบ

นิเวศทางทะเล อนุรักษ์ฟื้นฟูสัตว์น้ำบริเวณป่าชายเลน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยใช้เทคโนโลยีและ รูปแบบที่เหมาะสมกับแต่ละสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบและกำหนดกิจกรรมทางเศรษฐกิจและ สิ่งปลูกสร้าง บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลเพื่อลดผลกระทบต่อการกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้ง จัดการฐานข้อมูลเพื่อการ วางแผนทางการเกษตรที่เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและ ติดตามสถานการณ์ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการ จัดทำระบบการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำที่ทันสมัย จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งและ อุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุง และนครศรีธรรมราช รวมทั้งจัดหาน้ำเพื่อชุมชนชนบทและน้ำ เพื่อการบริโภคอุปโภคและการเกษตรที่เพียงพอ ตลอดจนการพัฒนาาระบบสำรองและกักเก็บ น้ำ และระบบส่งน้ำ ดิบ โดยการพัฒนาาระบบโครงข่ายท่อส่งน้ำ ระบบจำหน่ายน้ำและการเพิ่มประสิทธิภาพระบบ ส่งน้ำให้เพียงพอเพื่อ สนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นในเขตเมือง เพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม และ บริการ และลด ผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน เพื่อสร้างความ มั่นคง ด้านพลังงาน โดยส่งเสริมการใช้พลังงานจากธรรมชาติ อาทิ ลม แสงแดด ชีวมวล (จากวัสดุ เหลือใช้ทาง การเกษตร) และส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในสาขาพลังงาน โดยใช้รูปแบบการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐ และเอกชน (Public Private Partnership: PPP) รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ ดำเนินงาน และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ประหยัดพลังงานให้กับผู้ประกอบการ การให้ความรู้กับ ประชาชนในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๔) บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ โดยการลงทุน ในโครงสร้าง พื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสม การ ให้ความรู้การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึกให้กับ ประชาชนทุกวัยทั้งใน

และนอกระบบการศึกษา รมรณรงค์การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อลดปริมาณการเกิดของเสีย ส่งเสริม และ
 เข้มงวดการดำเนินมาตรการ ๓ R (Reduce Reuse Recycle) ทั้งในระดับท้องถิ่นและชุมชน ส่งเสริมระบบ
 บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ปลายทางอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ระบบฝังกลบที่ถูกหลักวิชาการ การแปลงขยะ
 เป็นพลังงาน เป็นต้น สนับสนุนการน าเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และสนับสนุน
 ท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรการจูงใจ ทั้งมาตรการทางภาษี และมาตรการสนับสนุน
 งบประมาณ

**ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน
 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย**

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
มูลค่าการส่งเสริม การลงทุนในเขต พื้นที่ระเบียง เศรษฐกิจภาคใต้	๑๙,๗๒๒ ล้านบาท (ปี ๒๕๕๙)	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น
		ไม่ต่ำกว่า	ไม่ต่ำกว่า	ไม่ต่ำกว่า	ไม่ต่ำกว่า	ไม่ต่ำกว่า
		๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐
		ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway) โดยการเพิ่มประสิทธิภาพ โครงสร้าง
 พื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่มีในปัจจุบันและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยฝั่งอัน ดามัน-
 ประเทศแถบเอเชียใต้ ให้สามารถเดินทางและขนส่งสินค้าผ่านเส้นทางประตูเศรษฐกิจด้านตะวันตกของ ประเทศ
 ไทยได้อย่างต่อเนื่องไร้รอยต่อ ส่งเสริมระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานสากล และศึกษา ความ
 เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจทั้งด้านการผลิต การค้า การลงทุน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาท่าเรือจังหวัด ระนอง
 และการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟระหว่างชุมพร-ระนอง ที่จะสนับสนุนให้เกิดการใช้ประโยชน์จากท่าเรือ ระนองให้
 เป็น Western Gateway

๒) พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route) โดย
 พัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยและอันดามันตามแนวประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร-ระนอง เมียนมา ควบคู่กับ
 การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ทั้งสองฝั่ง ทะเล รวมทั้งการ
 พัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางบกและทางอากาศ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการ ท่องเที่ยว มุ่งเน้นรูปแบบ
 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพและมาตรฐานเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล ของจังหวัดชุมพรกับ Royal
 Coast และเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวสู่แหล่งน้ำแร่และเกาะต่าง ๆ ของจังหวัด ระนองและประเทศเมียนมา

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based &
 Processed Agricultural Products) โดยสนับสนุนการน าเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต ส่งเสริมการ วิจัย
 และพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการเกษตร โดยเน้นการวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดจาก การ ผลิต
 น้ำมันปาล์ม ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และจังหวัดใกล้เคียง (กระบี่ และชุมพร) ไปสู่ ผลิตภัณฑ์ที่มี
 มูลค่าสูงขึ้น อาทิ Phase Change Material (PCM) และ Nutritional Foods พัฒนาต่อยอด - ๓๙ - อุตสาหกรรม
 ยางพาราและการแปรรูปอาหาร และพืชเศรษฐกิจสำคัญอื่นๆ ผ่านการสร้างความร่วมมือระหว่าง ภาคเอกชนและ

สถาบันการศึกษา กำหนดเขตพื้นที่และสิทธิประโยชน์สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ฐานชีวภาพที่ชัดเจน เพื่อดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชน ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๔) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities) ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี

และนครศรีธรรมราช โดย เน้นกรอบการเป็นเมืองที่มีความน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม และยังคงรักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ป่าไม้ และป่าชายเลน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน อนุรักษ์และส่งเสริม วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการและพัฒนา แหล่งการเรียนรู้และการท่องเที่ยววิถีชุมชน และพัฒนาเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม และเอื้อต่อ การขยายตัวทาง เศรษฐกิจและสังคม โดยกำหนดการพัฒนาเมืองระนองให้เป็น Smart Living City ที่มีการวางผังเมืองและระบบ สาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ทันสมัย

๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัดภายใต้ผังอันดามัน(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๓.๒.๑ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. กำหนดกรอบและทิศทางการพัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนปฏิรูปประเทศ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนพัฒนาภาคใต้(พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๕) ฉบับทบทวนแผนพัฒนาฉบับอื่นๆที่เกี่ยวข้อง กลุ่มจังหวัดอันดามัน ผลกระทบระยะยาวโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๑๙ (COVID-๑๙) รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ เพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกและของประเทศ รวมตลอดทั้งศักยภาพและภูมิสังคมของพื้นที่เชื่อมโยงตั้งแต่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

๒. เน้นการแก้ปัญหา พื้นฟู และเยียวยา ผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๑๙ (COVID-๑๙) ซึ่งเป็นปัญหาเร่งด่วน และกระทบในวงกว้างต่อห่วงโซ่คุณค่าตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง

๓. กำหนดบทบาท และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันให้เหมาะสมกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่ โดยยกระดับการพึ่งพาตนเองภาคในท้องถิ่น เน้นการสร้างเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ที่หลากหลาย เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่มีมาตรฐานและความปลอดภัย ใช้การเกษตรแนวใหม่เป็นฐานการผลิตส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนาสังคมและความมั่นคงทุกมิติ มุ่งเน้นให้อันดามันเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี การกระจายรายได้สู่เศรษฐกิจฐานรากลดความเหลื่อมล้ำ ลดปัญหาสังคม รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารภาครัฐที่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน

สำนักบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จึงกำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภายใต้ผังอันดามัน ระยะ ๕ ปี(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) จากศักยภาพของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และหลักการในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ดังกล่าวข้างต้น

(๑) เป้าหมายการพัฒนา

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่
เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน”

นิยาม

การท่องเที่ยวเน้นคุณค่า หมายถึง การท่องเที่ยวที่มีทรัพยากรธรรมชาติเป็นพื้นฐาน โดยเพิ่มคุณค่าประสบการณ์ การเรียนรู้ ให้นักท่องเที่ยว ด้วยต้นทุนที่มีอยู่หรือที่สร้างขึ้นใหม่ เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ นักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมทัศนียภาพที่สวยงาม และได้รับคุณค่าเพิ่มในบริการด้านสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ท่องเที่ยวชุมชน ฯลฯ

การเกษตร หมายถึง พืช ประมง และปศุสัตว์

เกษตรกรรมยั่งยืน (Sustainable agriculture) หมายถึง ระบบการเกษตรที่ครอบคลุมถึงชีวิตของเกษตรกร กระบวนการผลิต และการจัดการทุกรูปแบบเพื่อให้เกิดความสมดุลทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ ซึ่งนำไปสู่การพึ่งตนเองและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและผู้บริโภค

เกษตรกรรมสมัยใหม่ (Smart farming) หมายถึง เกษตรที่ใช้นวัตกรรม การวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นการทำเกษตรแบบแม่นยำ ควบคุมปัจจัยผันแปร (เช่น ดิน น้ำ อากาศ ใช้เครื่องจักรกลเกษตร) ได้เต็มประสิทธิภาพ รวมกลุ่มการผลิต และมีมาตรฐาน สอบกลับได้ เทียบเคียงได้กับต่างประเทศ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึงแนวคิดและปรัชญาในการดำรงชีพ ที่ได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

(๒) พันธกิจ (Mission)

๑.ฟื้นฟู เยียวยา ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในกลุ่มจังหวัดภายใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ผลักดันให้เกิดโครงการที่มีผลกระทบหลายมิติและทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์ เช่น โครงการบ่อปลายักษ์

๒.เร่งสร้างนวัตกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง ซึ่งมีความหลากหลาย นำไปสู่การพัฒนาและสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับวิถีชีวิตใหม่ โดยใช้ความโดดเด่นของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เน้นประสบการณ์ การเรียนรู้ ผสมผสานวิถีชีวิตเช่นท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงวัฒนธรรม

๓.ส่งเสริมให้พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัยโดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ในระดับโลก เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

๔.ผลักดันให้เกิดการเกษตรยั่งยืน(Sustainable Farming) และเกษตรสมัยใหม่(Smart Farming) อย่างครบวงจร ให้มีผลิตผลและมีมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร และสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๕.พัฒนาและเสริมสร้างทักษะด้านต่างๆ เช่น การพัฒนา SME ให้เป็นผู้ประกอบการแบบ Smart Enterprise) ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการทำเกษตรรูปแบบใหม่ๆ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งโดยการรวมกลุ่มการสร้างตลาดรองรับผลิตผลเกษตร ซึ่งจะสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๖.พัฒนาให้อันดามันเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ โดยยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก เน้นความปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๗.พัฒนาทักษะให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม กระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ เป็นสังคมแห่งโอกาสและเสมอภาค สร้างเข้มแข็งให้ชุมชนและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาาระบบสาธารณสุข โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ป้องกันและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่อภัยพิบัติ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

(๓) เป้าประสงค์รวม (Objectives)

๑. เพื่อให้ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) สามารถฟื้นตัวกลับมาได้อย่างรวดเร็ว

๒. เพื่อยกระดับการพึ่งพาตนเองภายในท้องถิ่น เน้นการสร้างเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ที่หลากหลาย เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเน้นมูลค่าที่มีมาตรฐานและปลอดภัย การใช้การเกษตรยั่งยืนและเกษตรแนวใหม่อย่างครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าในการผลิตของห่วงโซ่มูลค่า (Value chain) ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

๓. เพื่อให้สังคมมีความสุขถ้วนหน้า ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง มีความมั่นคงในทุกมิติ มีความยืดหยุ่นสามารถนำพาตนเองและครอบครัวให้ก้าวผ่านวิกฤติต่างๆ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

๔. เพื่อประสิทธิภาพในการบริหารภาครัฐที่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน

(๔) ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)

จากการวิเคราะห์จุดแข็งและความพร้อมของแต่ละจังหวัดในกลุ่มอันดามัน โดยแยกศักยภาพ รวมและศักยภาพเฉพาะจังหวัด จึงกำหนดจุดยืนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ดังนี้

๑. World Class Wellness Tourism แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วยทรัพยากรธรรมชาติระดับโลก

๒. Sustainable High-Value Agriculture แหล่งเกษตรกรรมมูลค่าสูงที่ยั่งยืนเพื่อความมั่นคงทางอาหาร ปลอดภัย และยั่งยืน

๓. Andaman Seafood Paradise แหล่งอาหาร ประมงทะเลชั้นนำของประเทศ

๓.๒.๒ ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๑.) ประเด็นการพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาตามหลักการข้างต้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดดังต่อไปนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ฟื้นฟูเศรษฐกิจและเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙(COVID-๑๙)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนแล และเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาสังคมและความมั่นคงทุกมิติ

๒ วัตถุประสงค์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ฟื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙(COVID-๑๙) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่นๆ ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙(COVID-๑๙) ให้สามารถกลับมาสู่ภาวะปกติหรือดีกว่าและปลอดภัยยิ่งกว่าเดิม

๒. เพื่อเร่งการจ้างงาน พัฒนาหรือเพิ่มทักษะอาชีพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

๓. เพื่อเร่งสร้างความเชื่อมั่นความปลอดภัยและการบริการที่เป็นมาตรฐานให้กับนักท่องเที่ยว

๔. เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการร่วมมือเพื่อหาแนวทางในการเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : สนับสนุนและพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
วัตถุประสงค์**

๑. เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและความปลอดภัย

๒. เพื่อศึกษาวิจัยและสร้างนวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า

๓. เพื่อพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวและกิจการเกี่ยวเนื่อง

๔. เพื่อพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่า กฎหมาย และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

๕. เพื่อสร้างการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคที่สนับสนุนการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่

๒. เพื่อสร้างและพัฒนาวัตกรรมการเกษตรสมัยใหม่ ให้ได้ผลผลิตใหม่ๆ และการเกษตรที่มีประสิทธิภาพและมูลค่าสูง(เหนี่ยวน้อยได้มาก Less for more)

๓. เพื่อพัฒนาเกษตรและส่งเสริมการรวมกลุ่มให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. เพื่อส่งเสริมการเกษตร เกษตรแปรรูปให้ได้มูลค่าและมีผลผลิตสูง

๕. เพื่อสร้าง ยกระดับ และพัฒนาแนวทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุภูมิ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก ด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและปลอดภัย

๒. เพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

๓. เพื่อพัฒนาการศึกษาให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม

๔. เพื่อลดปัญหาและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

๕. เพื่อกระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

๖. เพื่อเพิ่มสมรรถนะระบบสาธารณสุขกลุ่มจังหวัดอันดามัน

๗. เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่อภัยพิบัติ

๘. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

๔) แนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว และกิจการต่อเนื่องอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙(COVID-๑๙)

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๑ สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาแนวทางในการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

๑.ขยายเวลาการพักชำระหนี้ ทักเงินต้นและดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ และธนาคารเฉพาะกิจรวมถึงลดดอกเบี้ยให้ระหว่างพักชำระหนี้

๒. สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ(Soft Loan) สำหรับฟื้นฟูกิจการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-๑๙

๓. เร่งศึกษาพฤติกรรม ความคาดหวังของนักท่องเที่ยว ที่เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการระบาดของ COVID-๑๙ เพื่อพัฒนามาตรฐานและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ๆ

๔. จัดตั้งกองทุนระดับท้องถิ่นเพื่อเยียวยา ช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบด้วยมาตรการสร้างแรงจูงใจด้านภาษี

๕. เร่งสร้างความเข้มแข็งแก่เครือข่ายชุมชนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการกับวิกฤติเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๒ เร่งสร้างความเชื่อมั่น ความปลอดภัย SURVEILLANCE และการบริการที่เป็นมาตรฐานให้กับนักท่องเที่ยว ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๑. เร่งยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

๒. ยกระดับมาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามแนวทางความปลอดภัยด้านสุขอนามัย

๓. เร่งรัดการพัฒนาและแก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น การประกอบกิจการที่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย หรือการหลอกลวงนักท่องเที่ยว เป็นต้น

๔. เร่งจัดการบริหารระบบบริการสาธารณสุข ให้สามารถรองรับสภาวะวิกฤติใหม่ได้อย่างฉับไวและเพียงพอ เช่น การฉีดวัคซีนป้องกัน Covid-๑๙ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันหมู่

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๓ เร่งการจ้างงาน เพิ่มทักษะอาชีพ การตลาดดิจิทัล บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

๑. เร่งการจ้างงาน ผู้ว่างงาน ผู้ได้รับผลกระทบจาก Covid-๑๙

๒. ฝึกอบรมอาชีพใหม่ หรือเพิ่มทักษะใหม่ ๆ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๔ ถอดบทเรียนจากโมเดลต่าง ๆ ทั้งจากในและต่างประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกัน

๑.ศึกษาผลการดำเนินงาน จุดอ่อน จุดแข็ง (Pros & Cons) ของโมเดลการป้องกันและแก้ปัญหาต่างประเทศ หรือเมืองที่มีความใกล้เคียงกัน เพื่อนำมาออกแบบแนวทางที่เหมาะสม เช่น Phuket Tourism Sandbox สนับสนุนให้เกิดโอกาสและแนวทางใหม่ ๆ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในท้องถิ่น เพื่อลดการพึ่งพาเศรษฐกิจโลก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : สนับสนุนและพัฒนากิจการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๑ พัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน ความปลอดภัย

๑. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐานให้มีศักยภาพรองรับการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า
 ๒. พัฒนาและยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว
 ๓. เพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและรองรับภัยพิบัติและสาธารณภัยด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย
 ๔. พัฒนาระบบมาตรฐานความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ๕. ฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 ๖. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างชาญฉลาด
 ๗. เชื่อมโยงการคมนาคมทั้งทางบก ทางอากาศและทางทะเล ที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเมืองรองกับแหล่งท่องเที่ยวเมืองหลัก
 ๘. วางแผนและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค อาทิ พลังงานไฟฟ้า น้ำอุปโภค บริโภคให้เพียงพอกับการขยายตัวของการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจในอนาคต
 ๙. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเสียจากครัวเรือนและกิจกรรมด้านเศรษฐกิจอย่างครบวงจร เช่น น้ำเสีย ขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม Re-use, Recycle
 ๑๐. พัฒนาระบบผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน ให้สอดคล้องต่อความต้องการของท้องถิ่น และการพัฒนาที่สมดุล เพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง และการเป็นบ้านหลังที่สอง(Second home) ชาวไทยและชาวต่างชาติ
- แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๒** วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๑. ร่วมกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่ พัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ การท่องเที่ยวเน้นคุณค่า
 ๒. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพยากรณ์แนวโน้มทิศทางและรูปแบบการท่องเที่ยวในอนาคต
 ๓. ศึกษา วิจัย และสร้างมาตรการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานตามความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) ในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดอันดามัน
 ๔. วางแผนการพัฒนายุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว
 ๕. พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อสร้างการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
 ๖. วางระบบการบริหารจัดการ สร้างความสมดุล การขยายตัวและการเติบโตของนักท่องเที่ยวและการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว
 ๗. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจบนฐานการรักษาสิ่งแวดล้อมที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว
 ๘. จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลสำหรับนักลงทุนที่จะลงทุนในด้านท่องเที่ยวอันดามัน
- แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๓** พัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ
๑. พัฒนาหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ให้ตอบเจตจำนงความต้องการของอุตสาหกรรมและผู้เรียน
 ๒. พัฒนาคู่มือ ผู้ประกอบการให้มีทักษะการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า
 ๓. จัดตั้งศูนย์หรือสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว
 ๔. พัฒนาทักษะภาษา Reskil/Upskill ประชาชนในพื้นที่เพื่อเป็นฐานทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว

**แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๔ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์หลากหลาย
ตอบสนองการท่องเที่ยววิถีใหม่ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม**

๑. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ ที่เน้นคุณภาพ และเพิ่มมูลค่าจากฐาน
ทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและมีชื่อเสียงระดับโลก (World Class Value-Based Tourism) Satun Geo-
Park, Phuket Gastronomy city, อ่าวเจมส์บอนด์ ฯลฯ เช่น Romantic Andaman Route, Andaman Go
Green

๒. กำหนดจุดเน้นเพื่อพัฒนาสู่การท่องเที่ยวระดับโลก โดยเชื่อมโยงจุดแข็งในพื้นที่และกิจกรรมระหว่าง
กลุ่ม เช่น เส้นทางท่องเที่ยวเชิงกีฬาอันดามัน การเชื่อมโยงสปากับเชิงการแพทย์ (Health Tourism)

๓. สร้างการมีส่วนร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า

๔. สนับสนุนให้มีระบบติดตาม ระบบการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๕. สร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งศึกษาและเสนอการปรับปรุงร่างกฎหมายที่
สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว

**แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๕ ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลก และสร้างความหลากหลาย
ของช่องทางการขาย ลดการพึ่งพาแพลตฟอร์มผูกขาดจากต่างประเทศ**

๑. ผลักดัน ขับเคลื่อน และเตรียมความพร้อมการเป็นเจ้าภาพจัดงานระดับโลกและภูมิภาค อาทิ
Specialised Expo ๒๐๒๘, ASEAN Games การประชุมวิชาการนานาชาติในสาขาต่าง ๆ

๒. พัฒนาและยกระดับการตลาดท่องเที่ยวในทุกสาขาให้มีศักยภาพต่อการแข่งขันในตลาดโลก

๓. ใช้ข้อมูล Big data วิเคราะห์ในการสร้างภาพลักษณ์และจัดการข้อร้องเรียน ด้านการบริการ ให้มีความ
เหมาะสมและเป็นธรรม

๔. การเชื่อมโยงการบริการระหว่างธุรกิจการท่องเที่ยวในแต่ละรูปแบบและผู้เล่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้แพค
เกจที่สร้างสรรค์และน่าสนใจ

๕. ขยายตลาดโดยสร้างเครือข่ายและเชื่อมโยงวิสาหกิจท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในกลุ่มจังหวัด เช่น
ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพกับท่องเที่ยวชุมชน

๖. ในการท่องเที่ยวแต่ละแบบ เชื่อมโยงธุรกิจที่เกี่ยวข้องให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อบริการที่ดีและยุติธรรม
ต่อนักท่องเที่ยว เช่น ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ทำการเชื่อมโยงการบริการเชิงการแพทย์ การบริการสปาการบริการรถ
เช่า ของฝาก ฯลฯ

๗. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ และส่งเสริมการนำข้อมูล
สารสนเทศและงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนา

๘. เชื่อมโยงเครือข่ายทางการท่องเที่ยว การค้าและบริการกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

๙. พัฒนาความสัมพันธ์กับต่างประเทศในรูปแบบบ้านพี่เมืองน้องหรือแลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรมและเป็น
ฐานเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๑๐. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการท่องเที่ยวเน้นการ
สื่อสารที่เป็นจุดแข็งและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๑๑. พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่สนับสนุนการเติบโตด้านการตลาดท่องเที่ยวในอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๑ พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ ระบบสาธารณูปโภคที่สนับสนุนการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร

๑. ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้อให้เกิดสมดุลและเพิ่มมูลค่าการเกษตร
๒. พัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจรและยั่งยืน จัดทำโครงการธนาคารน้ำใต้ดินอย่างจริงจังและเร่งด่วน
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดิน สนับสนุนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อเกษตรกรรม
๔. พัฒนาระบบการขนส่ง (Logistic) ผลผลิตทางการเกษตร อาหารทะเล ทั้งทางบกทางราง ทางอากาศทางน้ำ ให้มีประสิทธิภาพและราคาที่เหมาะสมได้
๕. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเสียจากการเกษตร เช่นน้ำเสีย ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

๖. ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก พลังงานสะอาด เพื่อลดต้นทุนการเกษตร

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรยั่งยืนด้วยศาสตร์พระราชา และหลักการเศรษฐกิจ BCG

๑. พัฒนาสินค้าประมงและสัตว์น้ำมูลค่าสูง ให้เป็นผลิตภัณฑ์เรือธงของอันดามัน (Andaman Seafood Paradise)

๒. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอาหาร การเกษตรสมัยใหม่ ตามแนวทางการสร้างเศรษฐกิจ BCG และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ประชาชน

๓. ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาและคัดเลือกสายพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับพื้นที่ และพัฒนากระบวนการเพาะปลูกหรือเก็บเกี่ยวอย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

๔. วิเคราะห์ข้อมูลและวางแผนการผลิตเพื่อตอบสนองความมั่นคงทางอาหารของกลุ่มจังหวัดอันดามัน และตอบสนองการท่องเที่ยวของกลุ่มในอนาคต

๕. ส่งเสริมการผลิตและการตรวจรับรองสินค้าเกษตรให้ได้ตามระบบมาตรฐานและมีความปลอดภัย

๖. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม งานวิจัย และการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่

๗. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการโรงงาน/ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ตามแนวทางและกระบวนการที่วางไว้

๘. ศึกษาข้อปัญหาทางกฎหมายที่ส่งผลการพัฒนาเกษตรกรรม การประมง การปศุสัตว์และดำเนินแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๙. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการข้อมูลสารสนเทศการเกษตร เพื่อให้บริการแก่เกษตรกร

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๓ พัฒนาเกษตรกรยุคใหม่ (Smart Farmers) และส่งเสริมการรวมกลุ่ม

๑. พัฒนาเกษตรกรและเครือข่ายการทำงานให้มีทักษะและศักยภาพในการทำเกษตร
๒. พัฒนาองค์ความรู้ในการวิเคราะห์ ประเมินสถานการณ์ด้านการตลาดทางการเกษตร
๓. ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์วิสาหกิจชุมชน หรือรูปแบบบริษัทประชารัฐเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับทุกกลุ่ม

๔. สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีความรู้ทั้งทางทฤษฎีและการปฏิบัติเพื่อไปประกอบ อาชีพเกษตรกรและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เกษตรกรรายอื่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเกษตรที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๔ พัฒนาและยกระดับการทำเกษตร และอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๑. ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำประมงพื้นบ้าน เพื่อเป็นแหล่งอาหารทะเลระดับโลก (Andaman Seafood Paradise)

๒. ส่งเสริมภาคการเกษตรให้ใช้เทคโนโลยีช่วยในการผลิตและแปรรูปอย่างครบวงจรเพื่อลดต้นทุนและได้ผลผลิตที่มีมูลค่าสูง ในลักษณะ Smart Farming หรือ Precision Agriculture การทำเกษตรแม่นยำโดยใช้เทคโนโลยี IoT

๓. ส่งเสริมให้ทำเกษตรยั่งยืนเพื่อให้เกิดความปลอดภัยและสามารถพึ่งพาตนเองได้ เกิดความมั่นคงทางอาหาร ความเข้มแข็งของเกษตรกร การหมุนเวียนของเศรษฐกิจในชุมชน BCG Economy ด้วยหลักศาสตร์พระราชา

๔. ส่งเสริมการแปรรูป ต่อยอดผลผลิตทางการเกษตรสู่อุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่า เช่น อุตสาหกรรมถั่วมียอยาง

๕. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าปศุสัตว์ให้กับเกษตรกรอย่างครบวงจรโดยเฉพาะแพะ

๖. จัดหาแหล่งทุน สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ กองทุน และวางแผนบริหารต้นทุนการเกษตรแนวใหม่

๗. ส่งเสริมการจัดโซนนิ่งสินค้าเกษตรที่เป็นสินค้าสำคัญของจังหวัด และ/หรือสินค้าเกษตรทางเลือกให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ ให้ดำเนินการได้ครบห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงทุกจังหวัดอันดามัน

๘. ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการขับเคลื่อนความร่วมมือภาค การเกษตรสร้างเป็นเครือข่ายเกษตรกรที่มีความเข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๕ ยกระดับและพัฒนาแนวทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก

๑. ส่งเสริมและผลักดันให้มีศูนย์กลาง หรือ Digital Platform ด้านการค้าผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเชื่อมโยงและกระจายสินค้าไปสู่ภูมิภาคทั้งใน (SEC) และต่างประเทศ

๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ปัญหาราคาสินค้าเกษตรตกต่ำและวางแผนทางการเติบโตอย่างยั่งยืน

๓. ส่งเสริมการเป็นประตูการค้าฝั่งตะวันตก การลงทุน ด้านสินค้าการเกษตร เชื่อมโยงการค้าชายแดน บนฐานโครงสร้างการคมนาคมที่หลากหลายกับประเทศเพื่อนบ้าน อินเดีย บังคลาเทศ ศรีลังกา เมียนมา เช่น ศูนย์กระจายสินค้าทางการเกษตร ศูนย์จำหน่ายสินค้าเกษตรแปรรูป โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

๔. สร้างกิจกรรมการค้าระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค เช่น มหกรรมเกษตรแฟร์ มีตลาดกลาง ระดับจังหวัด แลกเปลี่ยนสินค้า มหกรรมสินค้าไทยเมียนมาร์ ตลาดชายแดน ระดับกลุ่มจังหวัด

๕. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและพัฒนาาระบบตลาดสินค้าเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร

๖. พัฒนาระบบและบริหารจัดการเครือข่าย เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายและสถาบัน เกษตรกรในกลุ่มจังหวัด

๗. ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้มีขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจ และช่วยเหลือสมาชิกในด้านการผลิตและการตลาด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุกระดับ

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๑ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการ ให้เป็นเมืองน่าอยู่ อย่างทั่วถึง ยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๑. ปรับปรุงระบบบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน ให้สามารถดำเนินชีวิต ธุรกิจ การใช้น้ำภาคอุตสาหกรรม ได้อย่างต่อเนื่องและเพียงพอ

๒. ปรับปรุงและวางแผนระบบไฟฟ้าให้มีความเสถียร เพียงพอ และทั่วถึง รองรับการขยายตัวของเมือง และเศรษฐกิจในอนาคต

๓. ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งมวลชน ที่มีมาตรฐานปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีอันชาญฉลาด (Smart mobility) เพื่อสร้างสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค เช่น โครงการรถไฟฟ้า

๔. ส่งเสริมการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตให้ทั่วถึง เพื่อรองรับสังคมแห่งการเรียนรู้ การเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ (e-Learning) และการดำเนินชีวิตวิถีใหม่

๕. สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการออกแบบผังเมือง และโครงสร้างทางกายภาพ ให้สามารถรองรับคนทุกกลุ่ม ทั้งผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส (Universal design) และการส่งเสริมสุขภาพของคนทุกช่วงวัย เช่น สถานที่ออกกำลังกาย ทางจักรยาน

๖. ส่งเสริมการเปิดประตูการค้า การลงทุนและการขนส่งระดับภูมิภาค ด้วยการคมนาคมหลากหลายแบบเชื่อมโยงต่อยอดเป็นศูนย์กลางทางการค้า เช่น Marina hub พัฒนาเป็นเส้นทางทางทะเลเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน มาเลเซีย พม่า และภูมิภาคอื่น ๆ ในโลก SEC สนามบินนานาชาติ ท่าเทียบเรือน้ำลึก ท่าเรือระนอง และถนนที่เชื่อมต่อกัน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๒ บริหารจัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีความสมดุลและยั่งยืน

๑. บริหารจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนการสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนจากขยะและสิ่งเหลือใช้

๒. แก้ปัญหาการจัดการน้ำเสียให้มีการกำจัดอย่างถูกวิธี ไม่ทำลายสภาพแวดล้อมและสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้

๓. ลดปัญหาและวางแผนป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเลจากปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate change)

๔. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง บริหารการใช้ประโยชน์อย่างสมดุล ตาม Carrying capacity ในภาพรวมของชายฝั่งทะเลอันดามัน

๕. สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในระดับครัวเรือนและชุมชน เพื่อลดการพึ่งพาพลังงานจากฟอสซิล เช่น Solar roof การสร้างโรงไฟฟ้าชุมชน รถไฟฟ้า แก๊สชีวมวล

๖. สร้างจิตสำนึกและส่งเสริมให้เกิดกลไกการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการแก้ปัญหา ขยะน้ำเสีย และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การสร้างต้นแบบ Best Practice ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม ระบบข้อมูล สารสนเทศ เพื่อบริหารจัดการติดตามและเฝ้าระวัง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘. ยกกระดับความร่วมมือระดับนานาชาติ เพื่อพัฒนานโยบายและกลไกในการบริหารจัดการมลพิษไร้ขอบเขตอย่างยั่งยืน เช่น P.M. ๒.๕

๙. จัดตั้งกองทุนสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีงบประมาณในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่อันดามันอย่างคล่องตัวและทันเหตุการณ์

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๓ พัฒนาทุนมนุษย์ทุกช่วงวัย เพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขัน มีความยืดหยุ่น (Resilience) และมีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑

๑. พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะสูง เป็นแรงงานเป็รื่องปัญญา (Knowledge worker) เพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพใหม่ ๆ (Reskill/New skill!) ตอบโจทย์ความต้องการและการพัฒนาแห่งอนาคต เช่น ธุรกิจเกี่ยวกับดิจิทัล (e-Sport, Data Science, AI) ธุรกิจเกี่ยวกับสุขภาพ (การดูแลผู้สูงอายุ เครื่องมือแพทย์สมุนไพรรักษา) โลจิสติกส์วิศวกรรมอุตสาหกรรม เป็นต้น

๒. พัฒนาทักษะคนทุกช่วงวัยให้สูงขึ้น (Up-skill) สร้างโอกาสในการเข้าถึงความรู้ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และเปิดโอกาสสู่สาขาอาชีพใหม่ ๆ

๓. พัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ เพื่อให้สามารถแข่งขันในระดับสากล ปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง และใช้โอกาสจากการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (Resilience)

๔. พัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ให้ตอบโจทย์ความต้องการของอุตสาหกรรมและการอยู่ร่วมกันกับชนหลายชาติ หลายวัฒนธรรม (พหุวัฒนธรรม)

๕. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม (Digital literacy) เช่น การใช้ Social media, e-Commerce อย่างปลอดภัยและมีวิจารณญาณ เพิ่มโอกาสในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง

๖. พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิทักษ์รักษาเกียรติภูมิ ประโยชน์ของชาติและสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ความเป็นไทย จิตสาธารณะ วินัยความรับผิดชอบ และซื่อสัตย์สุจริต

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๔ ลดความเหลื่อมล้ำเพื่อสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

๑. ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มคนยากจนกลุ่มเปราะบาง และกลุ่มผู้มีภาวะพึ่งพิงสูง ให้เข้าถึงบริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานการศึกษาได้อย่างทั่วถึงเพื่อสร้างสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

๒. ส่งเสริมอาชีพกลุ่มเปราะบาง กลุ่มคนยากจน ไร้บ้าน ให้มีที่ยืนในสังคมและพึ่งตนเองได้

๓. ส่งเสริมและบูรณาการการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ในการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินที่อยู่อาศัย

๔. พัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อการสำรวจ วิเคราะห์ บริหารจัดการเชื่อมโยงการพัฒนาความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัย และเพิ่มคุณภาพชีวิตให้แก่กลุ่มเปราะบาง

๕. พัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์ของภาครัฐ ให้สามารถเฝ้าระวัง ป้องกัน และติดตามปัญหาด้านสังคมความรุนแรงในครอบครัว การดูแลกลุ่มคนยากจน กลุ่มเปราะบาง และกลุ่มผู้มีภาวะพึ่งพิงสูง

๖. บูรณาการความร่วมมือด้านกฎหมายและการใช้เทคโนโลยี เพื่อสร้างมาตรการในการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ด้อยโอกาส ขาดที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๕ สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ด้วยพื้นฐานครอบครัวที่อบอุ่น และหลักการ "บวร" เพื่อคุณภาพชีวิต สังคมที่ดีและยั่งยืน

๑. ส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจตาม BCG Economy Mode! เพื่อดึงดูดเชิงด้านความหลากหลายของทรัพยากรทั้งในทะเลและบนบกของอันดามันร่วมกับวัฒนธรรมอันดามันสู่เศรษฐกิจในท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำรงชีวิต สร้างความมั่นคงให้แก่ชุมชนอย่างทั่วถึงได้

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น ให้เข้มแข็ง เติบโตอย่างต่อเนื่องและมั่นคงเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันจากผลกระทบของเศรษฐกิจมหภาค เช่น วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคม โครงการหนึ่งโรงแรมหรือหนึ่งผู้ประกอบการหนึ่งชุมชน

๓. พัฒนา SME วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคม ให้ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่จัดตั้งกองทุนเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา อบรมอาชีพใหม่ และสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน เพื่อลดการพึ่งพางบประมาณภาครัฐ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการภาครัฐ

๕. สร้างสถาบันครอบครัวที่เข้มแข็งเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ลดปัญหาครอบครัวแหงกลางแตกแยก ปัญหาหย่าร้าง ปัญหายาเสพติด

๖. ป้องปรามและปราบปรามการใช้จ่ายเสพติด และรณรงค์ให้เห็นถึงโทษของยาเสพติดโดยใช้สื่อที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย

๗. วางแผนแก้ปัญหาสังคมผู้สูงอายุอย่างจริงจัง เร่งสนับสนุนสุขอนามัย สร้างความเชื่อมั่นและแรงจูงใจในการมีบุตรเพิ่ม เพื่อลดภาระของคนวัยทำงานในอนาคต เช่น เพิ่มอัตราการรอดชีวิตของทารกแรกเกิด พัฒนาคุณภาพการศึกษาในท้องถิ่น

๘. ส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย สุขอนามัย เพื่อสุขภาพที่ดีทั้งกายและใจ

๙. ยกระดับกลไกความร่วมมือจากทุกภาคส่วน สภาพลเมือง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกฎหมาย และการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกช่วงวัย ในการสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนให้สถาบันครอบครัว ลดปัญหาการค้ามนุษย์ เช่น การจัดค่ายพัฒนาเยาวชน การทำงานแบบรัฐร่วมราษฎร์ หลักการทำงานร่วมกันแบบ บวร (บ้าน วัด โรงเรียน)

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๖ เตรียมความพร้อมป้องกัน และรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

๑. ใช้กลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและประชาชน สร้างมาตรการป้องกันความเสี่ยงการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน และการแก้ปัญหาจากภัยพิบัติ โรคอุบัติใหม่ และวิกฤตต่าง ๆ รวมทั้งความไม่สงบ

๒. พัฒนาระบบการแพทย์แม่นยำ ทันสมัย รักษาโรคซับซ้อน กลไกการบริหารจัดการวัคซีนและเพิ่มบุคลากรทางการแพทย์เพื่อรองรับโรคอุบัติใหม่ ภัยพิบัติ และการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

๓. พัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อประเมินความเสี่ยงที่อาจจะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน

๔. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการป้องกัน แก้ปัญหาอาชญากรรมและอุบัติเหตุต่าง ๆ

๕. พัฒนาทุนมนุษย์ให้สามารถปรับตัว ยืดหยุ่น เรียนรู้และปรับตัวเข้ากับสิ่งใหม่ ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

(Resilience)

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๗ การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

๑. ผลักดันโครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ฝั่งอันดามัน เพื่อสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวเกษตรกรรม ดิจิทัล และอุตสาหกรรมในอนาคต

๒. พัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ประชาสังคม โดยจัดกิจกรรมที่สร้างความร่วมมือบูรณาการทุกภาคส่วน

๓. กำหนดให้จังหวัดในฝั่งอันดามันเป็นเขตปกครองตนเอง เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารมิติต่าง ๆ
๔. ส่งเสริมช่องทางตรวจสอบ และเพิ่มความโปร่งใสในการใช้งบประมาณของภาครัฐ
๕. สร้างศูนย์การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ติดตามและคาดการณ์ในการบริหารจังหวัดในอนาคต
๖. ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการแต่ละระดับ

๑.๔.๓ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสตูล พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐

๑. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสตูล

“เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อุทยานธรณีโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมน่าอยู่สันติสุขยั่งยืน ประตูลู่อาเซียน”

นิยามของเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

๑) เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อในแหล่ง ธรรมชาติ เอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม โดยมีกระบวนการ เรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสร้างพฤติกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วม ของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวมีคุณภาพของการ บริหารจัดการระดับนานาชาติ บุคลากรการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว มีคุณภาพ มาตรฐานระดับสากล สตูลโดดเด่นทางการท่องเที่ยวคุณภาพ ๕ ด้าน ประกอบด้วย

- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล
- การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา
- การท่องเที่ยวเชิงธรณี
- การท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

๒) อุทยานธรณีโลก (UNESCO Global Geopark) หมายถึง สตูลประสบความสำเร็จในการ จัดการพื้นที่ที่ประกอบด้วยแหล่งเรียนรู้ทางธรณีวิทยา และแหล่งอนุรักษ์ให้เป็นที่รู้จักหรือมีชื่อเสียง ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทรัพยากรธรรมชาติและนิเวศวิทยารวมถึงแหล่งโบราณคดี เมืองเก่า และประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตท้องถิ่น เมืองเก่า โดยนำทรัพยากรเหล่านี้มาบริหารจัดการ สร้างเรื่องราวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และผลักดันให้ชุมชนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืนสามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดและประเทศชาติได้อย่างมั่นคง ประชาชนเกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศและอนุรักษ์ทรัพยากร โดยเฉพาะการสร้างคุณค่าและมูลค่าแก่จังหวัดและชุมชน จากการได้รับการรับรองเป็นอุทยานธรณีระดับโลก (UNESCO Global Geopark) พัฒนารูปร่างด้านการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูงด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรม สร้างสรรค์มูลค่า ทางเศรษฐกิจและความหลากหลายของการท่องเที่ยว ทั้งเชิงนิเวศป่าเขาทางทะเลอุทยานธรณีโลก และการท่องเที่ยวชายแดน

๓) เศรษฐกิจมั่นคง (Economic Stability) หมายถึง เศรษฐกิจจังหวัด เศรษฐกิจ ชุมชน ที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคง ยั่งยืน บนฐานของการผลิตที่มีคุณค่าและมูลค่าศักยภาพใน ท้องถิ่น การค้าชายแดนเติบโตเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการสร้างสรรคนวัตกรรมด้านการบริการเพื่อรองรับการขยาย ฐานเศรษฐกิจในอนาคต การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการที่มีทักษะและมีความสามารถในการแข่งขันที่มีอัตลักษณ์ชัดเจน มีนวัตกรรมในการสร้างโมเดลธุรกิจ สินค้าและบริการ และกระบวนการผลิตและบริการใน สินค้า Geopark สู่อุตสาหกรรมจังหวัดที่ประสบความสำเร็จในการยกระดับคุณภาพความเป็นอยู่ของประชาชนบน ฐานของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔) สังคมน่าอยู่สันติสุขยั่งยืน หมายถึง การที่จังหวัดสตูลเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่ เข้มแข็งความเหลื่อมล้ำลดลงประชาชนมีความมั่นคงในทุกมิติเพิ่มขึ้น ชุมชน และท้องถิ่นสามารถพัฒนาสู่การพึ่งตนเองสามารถจัดการตนเองได้มากขึ้น ระบบประชาธิปไตยระดับชุมชนมีความเข้มแข็ง ชุมชนมีความสมัคร สمانสามัคคี ภาครัฐมีระบบบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล ทันสมัย บุคลากรภาครัฐมีคุณภาพ และคุณธรรม ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส หน่วยงานภาครัฐของจังหวัดมีการบริหารงานแบบบูรณาการ โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย การเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการของ รัฐบาลด้านสุขภาพ และการศึกษาผ่านเกณฑ์มาตรฐาน แรงงานได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ ประชาชนกลุ่มเปราะบางทั้งคนจน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงสวัสดิการรัฐ ได้รับการเสริมสร้างโอกาส มีงาน อาชีพ และรายได้ที่มั่นคง สังคมสันติสุข คนสตูลมีสุขภาวะที่ดีเรียนรู้ ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ชุมชนมีความสงบ เรียบร้อยภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยการสร้างภูมิคุ้มกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีสันติสุขบนฐานของความหลากหลาย

๕) ประตูสู่อาเซียน หมายถึง การสร้างโอกาสของจังหวัดในเวทีอาเซียนและการเชื่อมโยงกับ ประชาคมโลก ผ่านการท่องเที่ยว การค้าและสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นการเปิดเส้นทางการเชื่อมโยงสตูล กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ของประเทศไทยไปสู่อาเซียนทางตอนใต้ของประเทศมาเลเซียเชื่อมต่อไปยังประเทศสิงคโปร์ และอินโดนีเซียได้ รวมถึงการเตรียมความพร้อมสตูลเป็นช่องทางที่สำคัญของไทยสู่กลุ่ม ประเทศเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (Indonesia – Malaysia – Thailand Growth Triangle : IMT – GT) สามารถรองรับ การขยายการเชื่อมโยงไปสู่พม่าและจีนต่อไปได้ การสร้างโอกาสในการสร้างความสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ กับ ประเทศในอาเซียน โดยเฉพาะการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้กับจังหวัดสตูลและประเทศไทยได้อย่างมีนัยยะสำคัญ โดยเชื่อมโยงการพัฒนาดังกล่าวเข้ากับสังคมมุสลิม ในการเป็นเมืองทางเลือกที่สะอาด สงบ และบริสุทธิ์

๒. จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาเศรษฐกิจภาพรวมของประชาชนในจังหวัด โดยการยกระดับคุณภาพมาตรฐาน การเกษตร และส่งเสริมการสร้างรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางบก และทางทะเล

๒. ยกระดับมาตรฐานด้านการจัดการของอุทยานธรณีโลกสตูล และสามารถบริหารจัดการด้าน ธรณีวิทยา นิเวศวิทยา และสังคมวิทยาให้เกิดแนวปฏิบัติที่ระดับนานาชาติ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมกับการ ท่องเที่ยว เชิงนิเวศในพื้นที่ได้อย่างสมดุล และยั่งยืน

๓. สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตชุมชนสังคมพหุวัฒนธรรมที่รักสงบ สามารถอยู่ ร่วมกันได้อย่างสันติสุข โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- เศรษฐกิจจังหวัดมีการขยายตัว เศรษฐกิจชุมชนเติบโต สตูลเป็นเมืองอุทยานธรณีโลกและ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศชั้นนำที่ได้มาตรฐานสากล ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีสันติสุข และเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ ตาม เป้าหมาย การพัฒนา	ผลงานที่ผ่าน มา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)					
			พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕
เศรษฐกิจ จังหวัด มีการ ขยายตัว เศรษฐกิจชุมชน เติบโต สดุดเป็น เมืองอุทยาน ธานี โลกและ แหล่ง ท่องเที่ยว เชียง ใหม่ระดับนั้น ที่ได้ มาตรฐาน สากล ประชาชน มี คุณภาพชีวิต ที่ดี สังคมมี สันติสุข และเป็น มิตรกับ สิ่งแวดล้อม อย่าง ยั่งยืน	๑. ร้อยละที่ เพิ่มขึ้นต่อปีของ มูลค่าผลิตภัณฑ์ มวลรวมของ จังหวัด (GPP)	ปี ๒๕๕๙ = ๒๒,๑๙๑ ลบ. ปี ๒๕๖๐ = ๒๐,๙๗๓ ลบ. ปี ๒๕๖๑ = ๒๐,๗๙๗ ลบ. มูลค่าเฉลี่ย ๓ ปี = ๒๑,๓๒๐ ลบ. ร้อยละ ที่เพิ่มขึ้น เฉลี่ย ๓ ปี ณ ราคา คงที่ = ร้อยละ (-๒.๕)	๐.๒ (๒๑,๓๖๓ ลบ.)	๐.๔ (๒๑,๔๐๖ ลบ.)	๐.๖ (๒๑,๔๔๘ ลบ.)	๐.๘ (๒๑,๔๙๑ ลบ.)	๑.๐ ๒๑,๕๓๔ ลบ.)	๐.๖ (๒๑,๔๔๘ ลบ.)
	๒. ระดับคะแนน ความสุขเฉลี่ยของ คนในครัวเรือน เพิ่มขึ้นจากปีที่ ผ่านมา (คะแนน เต็ม ๑๐)	ปี ๕๘ = ๘.๓๓ คะแนน ปี ๕๙ = ๘.๒๓ คะแนน ปี ๖๐ = ๘.๑๖ คะแนน ปี ๖๑ = ๘.๒๑ คะแนน ปี ๖๒ = ๘.๑๓ คะแนน เฉลี่ย ๕ ปี = ๘.๒๑ คะแนน	๘.๒๐	๘.๒๕	๘.๓๐	๘.๓๕	๘.๔๐	๘.๓๐
	๓. ปริมาณขยะ ตกค้างสะสมลดลง (ในสถานที่กำจัด ขยะที่ไม่ถูกต้อง ตามหลักวิชาการ)	ปี ๕๘ = ๑๘,๔๔๙ ตัน ปี ๕๙ = ๑๘,๔๔๙ ตัน ปี ๖๐ = ๑๙,๑๕๖ ตัน ปี ๖๑ = ๒๒,๒๕๕ ตัน ปี ๖๒ = ๑๑,๖๒๒ เฉลี่ย ๕ ปี = ๑๔,๒๙๖.๔ ตัน	๑๙,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๖,๐๐๐	๒,๐๐๐	๐	๗,๔๐๐

๕. ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

- ๑. การเสริมสร้างเศรษฐกิจและสร้างมูลค่าเพิ่มจากอุทยานธรณีโลกสตูล การท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าสู่อาเซียนที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- ๒. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วม อย่างสมดุล และยั่งยืน
- ๓. การเสริมสร้างความมั่นคง สังคมสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิตบนฐานปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง

๕. ประเด็นการพัฒนา เป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา ค่าเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา แต่ละประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การเสริมสร้างเศรษฐกิจและสร้างมูลค่าเพิ่มจากอุทยานธรณีโลก การท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าสู่อาเซียนที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ ตามเป้าหมาย การพัฒนา	ผลงานที่ผ่าน มา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)					
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๖๑-๖๕
๑. สร้างมูลค่าจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพให้เติบโตเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว สร้างรายได้ให้กับชุมชนและจังหวัด	๑.จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศรวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรณีวิทยาและสถานประกอบการได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานการท่องเที่ยวไทยที่เพิ่มขึ้น	ปี ๖๐ ๒ แหล่ง ปี ๖๑ ๓ แหล่ง ปี ๖๒ ๓ แหล่ง	๓ แหล่ง	๓ แหล่ง	๓ แหล่ง	๓ แหล่ง	๓ แหล่ง	๓ แหล่ง
	๒. ร้อยละรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	ปี ๖๐ มีรายได้ = ๘,๐๓๐ ลบ. ปี ๖๑ มีรายได้ = ๙,๑๐๑ ลบ. ปี ๖๒ มีรายได้ ๙,๒๓๘.๔๒ ร้อยละรายได้ที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ๓ ปี = ร้อยละ ๖.๘๙	๕ (๙,๒๓๐ ลบ.)	๕.๕ (๙,๒๗๓ ลบ.)	๖ (๙,๓๑๗ ลบ.)	๑ (๘,๘๗๗ ลบ.)	๒ (๘,๙๖๕ ลบ.)	๓.๙๑ (๙,๑๓๖ ลบ.)

๒. สินค้าที่สำคัญ ของจังหวัดได้รับการ พัฒนาการผลิต ที่มีคุณค่า และมูลค่าเพิ่ม	๓. ร้อยละที่ เพิ่มขึ้นของ มูลค่าผลผลิต ทางเกษตร ที่สำคัญ (หมายเหตุ: สินค้าสำคัญ ปาล์ม, ยาง, ผลผลิต ด้านการประมง พาณิชยกรรม)	ปี ๖๐ = ๖,๓๓๒ ลบ. ปี ๖๑ = ๕,๒๐๗.๘๐ ลบ. ปี ๖๒ = ๗,๑๕๗.๑๑ ลบ. มูลค่าเฉลี่ย ๓ ปี = ๖,๒๓๒.๓๐ ลบ.	๐.๕ (๖,๓๖๓ ลบ.)	๑.๐ (๖,๔๒๘ ลบ.)	๑.๕ (๖,๕๒๕ ลบ.)	๒.๐ (๖,๖๕๙ ลบ.)	๒.๕ (๖,๘๒๙ ลบ.)	๑.๕ (๖,๕๖๐ ลบ.)
--	---	---	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------

วัตถุประสงค์ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ ตามเป้าหมาย การพัฒนา	ผลงานที่ผ่านมา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)					
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕
	๔. ร้อยละที่ เพิ่มขึ้นของ มูลค่า การ จำหน่ายสินค้า OTOP	ปี ๕๘ = ๖๖ ลบ. ปี ๕๙ = ๗๔๒ลบ. ปี ๖๐ = ๘๗๔ ลบ. ปี ๖๑ = ๑,๐๖๒ ลบ. ปี ๖๒ = ๑,๒๑๙ ลบ. ร้อยละการ ขยายตัวเฉลี่ย ๕ ปี = ๑๖.๕	๑๐ (๙๖๑ ลบ .)	๑๐ (๑, ๐๕๗ ลบ.)	๑๐ (๑, ๑๖๓ ลบ.)	๑๐ (๑, ๒๗๙ ลบ.)	๑๐ (๑, ๔๐๖ ลบ.)	๑๐ (๑, ๑๗๓ ลบ.)

	๕. ร้อยละของผลผลิต (แปลงใหญ่ปาล์ม น้ำมัน ปี ๒๕๕๙) ที่เพิ่มขึ้น (ผลการดำเนินการ ตามแนวทางส่งเสริมการเกษตร แบบแปลงใหญ่) ปี ๒๕๕๘ = ปีฐาน ๒,๔๒๐ กก./ไร่ (ก่อนเข้าร่วมโครงการ)	ปี ๒๕๕๘ = ๒,๔๒๐ กก./ไร่ ปี ๒๕๕๙ = ๒,๔๙๓ กก./ไร่ ปี ๒๕๖๐ = ๒,๕๙๘ กก./ไร่ ปี ๒๕๖๑ = ๒,๖๙๑ กก./ไร่ ปี ๒๕๖๒ = ๒,๖๙๑ กก./ไร่ ร้อยละเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น ๕ ปี = ๑๑.๑๙	๑๓ (๒,๗๓๕ กก./ไร่)	๑๕ (๒,๗๘๓ กก./ไร่)	๑๗ (๒,๘๓๑ กก./ไร่)	๑๙ (๒,๘๗๙ กก./ไร่)	๒๑ (๒,๙๒๘ กก./ไร่)	๑๗ (๒,๘๓๑ กก./ไร่)
๓. ปริมาณการเพิ่มขึ้นของการค้าชายแดน	๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาของมูลค่าการค้าชายแดน	ปี ๖๐ = ๖๑๘.๐๕ ลบ. ปี ๖๑ = ๙๘๕.๓๘ ลบ. ปี ๖๒ = ๔๗๑.๗๔ ลบ. ร้อยละเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น ๓ ปี = ร้อยละ ๑๐.๒๙	๖.๐ (๔๓๗ ลบ.)	๘.๐ (๔๗๒ ลบ.)	๑๐.๐ (๕๑๙ ลบ.)	๑๒.๐ (๕๘๑ ลบ.)	๑๔.๐ (๖๖๒ ลบ.)	๑๐.๐ (๕๓๔ ลบ.)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๑๓ แนวทาง ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังต่อไปนี้

๑. เพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงสุขภาพ และอุทยานธรณีสตูลให้ได้มาตรฐานเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับวิถีชีวิต วัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของชุมชน

๒. พัฒนาศักยภาพชุมชนท่องเที่ยว ตามอัตลักษณ์ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยมี ภูมิปัญญา จนมีขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓. พัฒนาศักยภาพบุคลากร ผู้ประกอบการรองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และต่อเนื่อง โดยใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมด้านการท่องเที่ยวสู่ตลาดการท่องเที่ยว

๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ให้เติบโตเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว เมืองต้องห้ามพลาด๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ รองรับเส้นทางท่องเที่ยวให้ สอดคล้องเชื่อมโยงกับระบบโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานเชื่อมโยงในภูมิภาคและต่างประเทศ

๖. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตร การใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีในการแปรรูป และสร้างคุณค่าเพื่อการแข่งขัน

๗. สร้างความมั่นคงทางอาหาร ด้วยกลไกการสนับสนุนเศรษฐกิจชุมชนฐานการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๘. สนับสนุนส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล และบริการฮาลาล เชื่อมโยงชายแดนใต้ และสังคมมุสลิมนานาชาติ

๙. สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของจังหวัดให้เป็นแบรนด์ที่มีคุณค่าและมูลค่าสูง

๑๐. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้พึ่งพาตนเองได้ และเชื่อมโยงเครือข่ายให้สามารถแข่งขันได้

๑๑. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP ให้เติบโตสู่การสร้างเป็นตราสินค้า (Branding) ให้เป็นที่รู้จัก แพร่หลาย จนมีขีดความสามารถในการแข่งขัน

๑๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารจัดการพื้นที่การค้าให้มีความทันสมัย ได้มาตรฐาน และเชื่อมโยงอาเซียน

๑๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดสตูล โดยการประชาสัมพันธ์ และการตลาดเชิงรุก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างสมดุล และยั่งยืน

วัตถุประสงค์ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ ตามเป้าหมาย การพัฒนา	ผลงานที่ผ่าน มา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)					เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	
๑.สตูลเมือง ธรรมชาติบริสุทธิ์ การบริหารจัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้มี ประสิทธิภาพ	๑. จำนวนพื้นที่ ป่าที่ได้รับการ ปลูกเพิ่มต่อ ปี (ไร่)	ปี ๕๘=๑๕๑ ไร่ ปี ๕๙=๑๐๖ ไร่ ปี ๖๐=๑๙๐ ไร่ ปี ๖๑ = ๙๒ ไร่ ปี ๖๒ = ๘๑ ไร่ เฉลี่ย ๕ ปี = ๑๒๔ ไร่	๑๒๐	๑๒๕	๑๓๐	๑๓๕	๑๔๐	๑๓๐

อย่าง สมดุลและ ยั่งยืน สนับสนุน การสร้างเสริม เศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต ของประชาชน	๒. ร้อยละกา เพิ่มขึ้นของ แหล่ง น้ำขนาด เล็ก เพื่อการ อุปโภค , บริโภค และพื้นที่ เกษตรกรรม	ปี ๒๕๖๑ = ๑๑๙ แหล่ง ปี ๒๕๖๒ = ๑๒๗ แหล่ง ปี ๒๕๖๓ = ๑๔๓ แหล่ง ร้อยละที่ เพิ่มขึ้น เฉลี่ย ๓ ปี = ร้อยละ ๖.๑๓	๕ (๑๕๗ แหล่ง)	๖ (๑๖๓ แหล่ง)	๗ (๑๗๑ แหล่ง)	๘ (๑๗๙ แหล่ง)	๕ (๑๘๗ แหล่ง)	๗ (๑๗๑ แหล่ง)
	๓. จำนวนที่ เพิ่มขึ้นของ ชุมชน ที่มี ส่วนร่วมต่อ การ ท่องเที่ยวเชิง นิเวศ อุทยาน ธรณีโลกสตูล และพื้นที่ ต่อเนื่อง	ปี ๕๙ = ๑๒ ชุมชน ปี ๖๐ = ๒๐ ชุมชน ปี ๖๑ = ๒๔ ชุมชน ปี ๖๒ = ๒๙ ชุมชน เฉลี่ย ๔ ปี = ๒๑.๒๕	(๒๔ แหล่ง)	(๒๖ แหล่ง)	(๒๘ แหล่ง)	(๓๐ แหล่ง)	(๓๒ แหล่ง)	(๒๘ แหล่ง)

วัตถุประสงค์ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ ตาม เป้าหมาย การพัฒนา	ผลงานที่ผ่าน มา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)					
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕
๒. ชุมชนมีส่วน ร่วมในการ จัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ด้วยตนเอง	๔.จำนวน หมู่บ้าน/ ชุมชนที่มี ส่วนร่วมใน การ ดูแล รักษา ทรัพยากร ธรรม ชาติ และ สิ่งแวดล้อม	ปี ๕๙ = ๔๐ แห่ง ปี ๖๐ = ๔๒ แห่ง ปี ๖๑ =๙๐ แห่ง ปี ๖๒ =๑๘๙ แห่ง ปี ๖ ๓ =๒๔๒ แห่ง เฉลี่ย ๕ ปี =๑๒๐.๖ แห่ง	๑๐๐	๑๑๐	๑๒๐	๑๓๐	๑๔๐	๑๒๐

<p>๓. สตุลเมือง สะอาดมีระบบ การจัดการขยะ ที่ได้มาตรฐาน ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการ จัดการ อย่าง เป็นระบบ ประชาชน ตระหนักและมี ระเบียบวินัยใน การจัดการขยะ ทุก กระบวนการ</p>	<p>๕. ร้อยละ ปริมาณ ขยะ มูลฝอย ชุมชนได้รับ การ กำจัด อย่าง ถูกต้อง ตามหลัก วิชาการ ทั้งหมด</p>	<p>ปี ๖๓ = ๖๑,๑๙๙.๙๔ ตัน (ในปี ๒๕๖๓ กรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น เปลี่ยนระบบ การ คำนวณการ จัดเก็บ ข้อมูลปริมาณ ขยะ จากการประมาณ การเป็นการคำนวณ จากจำนวน ประชากร ตาม ทะเบียนราษฎร โดยมีข้อมูลปริมาณ ขยะจากวิธีการเดิม ดังนี้ ปี ๖๐ = ๓๑,๑๕๕ ตัน ปี ๖ ๑ = ๓๒,๒๓๘.๘๓ ตัน ปี ๖๒ = ๓๑,๓๖๔.๓๑</p>	<p>๖๐ (๕๕,๐๗๙.๙๔ ตัน)</p>	<p>๖๕ (๕๘,๑๓๙.๙๔ ตัน)</p>	<p>๗๐ (๖๑,๑๙๙.๙๔ ตัน)</p>	<p>๗๕ (๖๔,๒๕๙.๙๔ ตัน)</p>	<p>๘๐ (๖๗,๓๑๙.๙๔ ตัน)</p>	<p>๗๐ (๖๑,๑๙๙.๙๔ ตัน)</p>
---	--	---	---------------------------	---------------------------	---------------------------	---------------------------	---------------------------	---------------------------

วัตถุประสงค์ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ ตามเป้าหมาย การพัฒนา	ผลงานที่ผ่าน มา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)					
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕
<p>๔. มีระบบการบริหารจัดการ ความเสี่ยงของ ปัญหาภัยพิบัติ ระดับจังหวัดที่มี ประสิทธิภาพ สามารถลด ปัญหา การเกิด ภัยได้อย่าง ต่อเนื่อง</p>	<p>๖. ร้อยละที่ เพิ่มขึ้นของ เครือข่ายด้าน สาธารณภัยจาก ทั้งหมด ๒๘๐ หมู่บ้าน</p>	<p>ปี ๕๘ = ๑๘ หมู่บ้าน ปี ๕๙ = ๑๗ หมู่บ้าน ปี ๖๐ = ๑๘ หมู่บ้าน ปี ๖๑ = ๓๖ หมู่บ้าน ปี ๖๒ = ๓๗ หมู่บ้าน ร้อย ละการเฉลี่ย ๕ ปี = ๒๕.๒</p>	<p>๔๐ (๑๑๒ หมู่บ้าน)</p>	<p>๔๕ (๑๒๖ หมู่บ้าน)</p>	<p>๕๐ (๑๔๐ หมู่บ้าน)</p>	<p>๕๕ (๑๕๔ หมู่บ้าน)</p>	<p>๖๐ (๑๖๘ หมู่บ้าน)</p>	<p>๕๐ (๒๒ หมู่บ้าน)</p>

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๖ แนวทาง ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังต่อไปนี้

๑. สร้างความรู้ ความตระหนัก จิตสำนึก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม อุทยานธรณีโลกสตุลแก่ประชาชน ชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน และเพื่อรองรับการท่องเที่ยว อุทยาน ธรณีโลกสตุล

๒. สร้างกลไกการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบ ทั้งระยะสั้น กลาง ระยะยาว ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และสร้างความมั่นคงทางน้ำรองรับการเติบโตของเมือง ความเปลี่ยนแปลงของ สภาพภูมิอากาศโลก และการพัฒนาพื้นที่อุทยานธรณีโลก

๓. สร้างระบบการจัดการขยะ และอนามัยสิ่งแวดล้อม ให้ได้มาตรฐาน

๔. พัฒนาระบบการจัดการปัญหาทางสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบของโลกร้อนและภัยพิบัติทาง ธรรมชาติ

๕. เสริมสร้างและพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่ สะอาด ธรรมชาติบริสุทธิ์

๖. สร้างคุณค่าจากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมสู่แหล่งพลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก เพิ่มความ อุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ป่าเขา นิเวศลำน้ำ นิเวศป่าชายเลน และนิเวศทางทะเล เพื่อความมั่นคงทางอาหาร และ การสร้างคุณค่ารองรับการท่องเที่ยว

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การเสริมสร้างความมั่นคง สังคมสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต
บนฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**

วัตถุประสงค์ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ ตามเป้าหมาย การพัฒนา	ผลงานที่ผ่านมา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)					
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ. ศ.๒๕๖๔	พ. ศ.๒๕๖๕	เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕
๑. สดุดเป็นเมือง สุขภาวะและเมือง นิเวศสุขภาพ ประชาชนมี สุขภาพดี	๑. ร้อยละของ จำนวน โรงพยาบาล ที่ผ่านการ รับรอง คุณภาพ ตาม มาตรฐาน (HA)	ปี๖๐ (๖ แห่ง) ปี ๖๑ (๖ แห่ง) ปี ๖๒ (๖ แห่ง) จากทั้งหมด ๗ แห่ง ร้อยละเฉลี่ย ๓ ปี = ๘	๘๕	๘๕	๘๕	๑๐๐	๑๐๐	๙๑
	๒. ร้อยละที่ ลดลง ของอัตรา ผู้ป่วย โรคเบาหวาน และ โรคความดันโลหิต สูงรายใหม่ (อัตรา ต่อ แสนประชากร) เบาหวาน	เบาหวาน (ปี ๖๐ = ๑,๒๑๔ ราย ปี ๖๑ = ๑,๒๘๑ ราย ปี ๖๒ = ๑,๑๘๘ ราย ปี ๖๓ = ๑,๑๑๑ ราย) ๖๑ ร้อย ละ (- ๕.๕) ปี ๖๒ ร้อยละ (+๗.๒๕) ปี ๖๓ ร้อยละ (+๖.๔๘)	๕ (๑,๑๑๑)	๕ (๑,๒๑๗)	๕ (๑,๑๕๗)	๕ (๑,๑๐๐)	๕ (๑,๐๔๕)	๕ (๑,๑๒๖)
	-ความดันโลหิต สูง	ความดันโลหิตสูง (ปี ๖๐ = ๔,๑๘๘ ราย ปี ๖๑ = ๓,๘๒๙ ราย ปี ๖๒ = ๓,๓๐๕ ราย ปี ๖๓ = ๒,๗๑๐ ราย) ปี ๖๑ ร้อยละ	๕ (๓,๘๒๙)	๕ (๓,๖๓๘)	๕ (๓,๔๕๗)	๕ (๓,๒๕๕)	๕ (๒,๘๒๖)	๕ (๓,๔๐๑)

วัตถุประสงค์ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ ตามเป้าหมาย การพัฒนา	ผลงานที่ผ่านมา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)						
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕	
		(+ ๘.๕๗) ปี ๖๒ ร้อยละ (+๖.๖๘) ปี ๖๓ ร้อยละ (+๑๘.๐๐)							
๒. ระบบบริการ ของรัฐมีคุณภาพ เข้าถึงประชาชน และประชาชน ได้รับสวัสดิการ ของรัฐอย่างทั่วถึง เป็นธรรมและมี ประสิทธิภาพ	๓. ร้อยละของ ผู้เข้าสู่ความ คุ้มครองภายใต้ กฎหมาย ประกันสังคม ต่อกำลัง แรงงานทั้งหมด	ปี ๖๐ = ร้อยละ ๒๐.๙๒ ปี ๖๑ = ร้อยละ ๒๓.๐๒ ปี ๖๒ = ร้อยละ ๒๕.๗๘ ร้อยละ เฉลี่ย ๓ ปี = ๒๓.๒๔	๒๒	๒๓	๒๕	๒๖	๒๗	๒๔๐๖๐	
๓. ความเหลื่อม ล้ำทางรายได้ ลดลง ความ มั่นคงทางอาชีพ ของประชาชน เพิ่มขึ้น	๔. ค่า สัมประสิทธิ์ ความไม่เสมอ ภาคด้านรายได้ ลดลง	ปี ๕๖ = ๐.๒๗๕ ปี ๕๘ = ๐.๒๙๕ ปี ๖๐ = ๐.๒๙๖ ปี ๖๒ = ๐.๒๙๑ เฉลี่ยปีละ ๐.๒๘๙	๐.๒๙๓	๐.๒๙๐	๐.๒๘๗	๐.๒๘๔	๐.๒๘๑	๐.๒๘๗	
	๕. ร้อยละของ ผู้ด้อยโอกาส ทางสังคมที่ ได้รับการดูแล ช่วยเหลือ พันฟู อย่างต่อเนื่อง เพื่อคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้น	ปี ๕๘ ร้อยละ ๘๒.๕๙ ปี ๕๙ ร้อย ละ ๘๕.๗๙ ปี ๖๐ ร้อยละ ๘๗.๕๘ ปี ๖๑ ร้อยละ ๘๙.๑๐ ปี ๖๒ ร้อย ละ ๙๐.๐๕ ร้อย ละเฉลี่ย ๕ ปี = ๘๗.๐๒	๙๐	๙๑	๙๒	๙๓	๙๔	๙๑	

วัตถุประสงค์ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ ตามเป้าหมาย การพัฒนา	ผลงานที่ผ่าน มา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)					เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	
๔. สังคมสตูลมี ความพร้อมของ การเป็นสังคม ผู้สูงอายุ และเป็น สังคมแห่งการ เรียนรู้เข้มแข็ง ตามช่วงวัยอย่างมี คุณภาพ ยึดหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	๖. ร้อยละ ความสำเร็จของ ชุมชน/หมู่บ้าน เป้าหมายที่ผ่าน เกณฑ์ชุมชน/ หมู่บ้าน เศรษฐกิจ พอเพียง (๒๘๐ หมู่บ้าน)	ปี ๕๘ = ๑๕ หมู่บ้าน ปี ๕๙ = ๗ หมู่บ้าน ปี ๖๐ = ๗ หมู่บ้าน ปี ๖ ๑ = ๗ หมู่บ้าน ปี ๖๒ = ๕๖ หมู่บ้าน ปี ๖๓ = ๑๒๗ หมู่บ้าน รวม ข้อมูล ณ ปี ๖๓ = ๒๑๙ หมู่บ้าน (ผ่านเกณฑ์ ๑๐๐% ตาม เป้าหมายที่กรม พัฒนาชุมชน กำหนดในแต่ ละปี ซึ่ง จังหวัด สตูลสามารถ ดำเนินการได้ ร้อยละ ๑๐๐)	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๑๐๐	๙๐
	๗. ร้อยละของ หน่วยงาน ภาครัฐใน จังหวัด สตูล ที่มี การขับเคลื่อน การดำเนินงาน ด้าน การพัฒนา คุณภาพชีวิต ผู้ สูงอายุ	ปี ๖๐ ร้อยละ ๗๕ ปี ๖๑ ร้อยละ ๑๐๐ ปี ๖๒ ร้อย ละ ๑๐๐ เฉลี่ย ๓ ปี = ร้อยละ ๙๑.๖๗	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๑๐๐	๙๐

วัตถุประสงค์ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ ตามเป้าหมาย การพัฒนา	ผลงานที่ผ่าน มา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)					เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	
	๘. ร้อยละของ ค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET ทุกวิชา ของนักเรียนชั้น ป.๖/ม. ๓ เพิ่มขึ้น	ปี ๖๐ ป.๖ = ๓๖.๙๘ คะแนน ม.๓ = ๓๒.๙๗ คะแนน ปี ๖๑ ป.๖ = ๔๐.๔๖ คะแนน ม.๓ = ๓๖.๓๖ คะแนน ปี ๖๒ ป.๖ = ๓๕.๔๖ คะแนน ม.๓ = ๓๔.๖๑ คะแนน เฉลี่ย ๓ ปี ป.๖ = ๓๗.๖๓ ม.๓ = ๓๔.๖๕	๓ (๓๗.๖๓, ๓๔.๖๕)	๓ (๓๙.๑๓, ๓๖.๑๕)	๓ (๔๐.๖๓, ๓๗.๖๕)	๓ (๔๒.๑๓, ๓๙.๑๕)	๓ (๔๓.๖๓, ๔๐.๖๕)	๓ (๔๐.๖๓, ๓๗.๖๕)
๕.ปัญหา อาชญากรรม ยา เสพติดและ ภัย คุกคามลดลง อย่างต่อเนื่อง สังคมพหุ วัฒนธรรม อยู่ ร่วมกันอย่าง สันติ สุข	๙. ร้อยละที่ ลดลงของ ปัญหา อาชญากรรม ต่อประชากร แสนคน	ปี ๖๐ = ร้อยละ ๓๓.๑๖ ปี ๖๑ = ร้อยละ ๓๔.๒๑ ปี ๖๒ = ร้อยละ ๒๘.๙๒ ร้อยละ เฉลี่ย ๓ ปี = ร้อย ละ ๓๒.๐๙ (ลดลง ร้อยละ ๐.๕)	๓๒.๐๙	๓๑.๕๙	๓๑.๐๙	๓๐.๕๙	๓๐.๐๙	๓๑.๐๙
	๑๐. ร้อยละ ของ จำนวน หมู่บ้าน /ชุมชน ปลอด ยาเสพติด (หมู่บ้านสีขาว) ต่อหมู่บ้าน/ ชุมชนทั้งหมด ๒ ๘๐ หมู่บ้าน	ปี ๖๐ = ร้อยละ ๓๗.๒๔ คิดเป็น ๑๑๑ หมู่บ้าน/ ชุมชน ปี ๖๑ = ร้อยละ ๕๓.๘๔ คิดเป็น ๑๖๑ หมู่บ้าน/ชุมชน	๕๓ (๑๕๙ หมู่บ้าน/ ชุมชน)	๕๕ (๑๖๕ หมู่บ้าน/ ชุมชน)	๕๗ (๑๗๑ หมู่บ้าน/ ชุมชน)	๕๙ (๑๗๗ หมู่บ้าน/ ชุมชน)	๖๑ (๑๘๓ หมู่บ้าน/ ชุมชน)	๕๗ (๑๗๑ หมู่บ้าน/ ชุมชน)

วัตถุประสงค์ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ ตามเป้าหมาย การพัฒนา	ผลงานที่ ผ่านมา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)					เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	
	๒๐ ชุมชน รวม ๓๐๐)	๖๒ = ร้อยละ ๕๕.๑๘ คิดเป็น ๑๖๕ หมู่บ้าน/ ชุมชน เฉลี่ย ๓ ปี = ร้อยละ ๔๘.๗๕ คิดเป็น ๑๔๕ หมู่บ้าน/ ชุมชน						
	๑๑. ร้อยละ การจัดการ รายกรณีสำเร็จ (Case Management) ด้านความ รุนแรงในครอบครัว	ปี ๕๘ ๑๕ ราย ร้อยละ ๑๐๐ ปี ๕๙ ๑๘ ราย ร้อยละ ๑๐๐ ปี ๖๐ ๒๙ ราย ร้อยละ ๑๐๐ ปี ๖๑ ๒๕ ราย ร้อยละ ๑๐๐ ปี ๖๒ ๓๕ ราย ร้อยละ ๑๐๐ ร้อยละเฉลี่ย ๕ ปี = ๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๑๑ แนวทาง ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังต่อไปนี้

๑. ส่งเสริมความอบอุ่นและความสัมพันธ์ที่ดีของสมาชิกในครอบครัว และความผาสุกในชุมชน
๒. พัฒนาบริการทางการแพทย์ ภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย และสมุนไพร ส่งเสริมสร้างความ ตระหนักรู้แก่ประชาชนให้เห็นความสำคัญของภาวะสุขภาพที่ดีและเตรียมพร้อมรับมือโรคอุบัติใหม่
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีเครือข่ายทางด้านสังคม จิตอาสาและองค์กรสาธารณประโยชน์ให้ เข้มแข็งและเป็นหุ้นส่วนในการพัฒนาสังคม
๔. ส่งเสริมการมีงานทำ ๖ สร้างอาชีพที่มั่นคง ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงาน รองรับการแข่งขัน และการเข้าถึงสวัสดิการสังคม
๕. พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาทุกประเภท ทุกระดับ ส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชนให้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดระเบียบความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้าน/ชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง ด้วยตนเอง

๗. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็น ประมุข
สถาบัน สนับสนุนกิจกรรมด้านศาสนา ประเพณี บนความหลากหลายทางวัฒนธรรม
๘. ยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานการให้บริการของรัฐตามบริบทของพื้นที่ พัฒนาสู่ภาครัฐ ๔.๐
๙. คู่ครองสิทธิและส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและสุขภาพของผู้สูงอายุ คนพิการ และ ผู้ด้อยโอกาส ลด
ความเหลื่อมล้ำทางสังคม
๑๐. ยกระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนาสังคมพหุวัฒนธรรมให้เกิดคุณค่า และ
มูลค่า
๑๑. พัฒนาพื้นที่เมืองให้เป็น Smart City

๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสตูล (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์

“เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับโลก เกษตรเพิ่มมูลค่า สังคมพัฒนา ก้าวหน้าสู่เมืองแห่งความสุข

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับโลกอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์:

- ๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพอุทยานธรณีโลก เป็นฐานรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยว ให้
เพียงพอควบคู่กับสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุลของธรรมชาติ
- ๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงสุขภาพ เชิงเรียนรู้ เชิงวัฒนธรรม และเชิง กีฬาที่
หลากหลาย เพื่อสร้างจุดขายรองรับการท่องเที่ยวใหม่ภายใต้ New Normal
- ๑.๓ ส่งเสริมและพัฒนาระบบสาธารณสุขโรค ระบบสารสนเทศและสิ่งอำนวยความสะดวก และ ความ
ปลอดภัย เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักท่องเที่ยว
- ๑.๔ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สะอาด สวยงาม มีภูมิทัศน์ และสถาปัตยกรรมที่รองรับอัตลักษณ์ ของพื้นที่
- ๑.๕ พัฒนาเทคโนโลยี การสื่อสาร ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย และการตลาดเพื่อรองรับ การ
ท่องเที่ยว
- ๑.๖ ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากรในสาขาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและยั่งยืน

กลยุทธ์:

- ๒.๑ พัฒนาการผลิตให้มีมูลค่าสูงขึ้น พร้อมลดต้นทุนและส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร ประมง ปศุสัตว์
ผลไม้ การส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจเพื่อสร้างฐานรายได้ให้กับเกษตรกร
- ๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาอาหารฮาลาล และสินค้าฮาลาล เพื่อรองรับการค้าขายชายแดน สร้าง แปรนด์
วิสาหกิจชุมชนและนวัตกรรมเพื่อสร้างจุดขายสินค้าไปสู่สากล
- ๒.๓ ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและความรู้ทฤษฎีใหม่ สร้างฐานวิสาหกิจชุมชนและเครือข่าย เกษตร
อินทรีย์เพื่อต่อยอดเกษตรรุ่นใหม่ให้เข้มแข็ง
- ๒.๔ ส่งเสริมและพัฒนาตลาดและตลาดดิจิทัล กระจายผลิตภัณฑ์ต่างๆ ไปสู่ชุมชนโลก เพื่อ ยกระดับ
รายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

๒.๕ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางภาคเกษตร วิชาหกิจชุมชน และแรงงานให้มี ทักษะ ใน อาชีพที่สูงขึ้น ก้าวทันเทคโนโลยีเพื่อความทันสมัยและยั่งยืน

๒.๖ ส่งเสริมและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ถนน สะพาน ระบบไฟฟ้า ประปา และวิศวกรรม จราจร ให้เชื่อมโยงและครอบคลุมทุกพื้นที่และมีระบบระบายน้ำที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาศักยภาพคนและสังคมให้ทันสมัย สร้างภูมิปัญญาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์:

๓.๑ ส่งเสริมและพัฒนาคนในท้องถิ่นให้มีศักยภาพ ภูมิปัญญา ทักษะชีวิต พัฒนาสมรรถนะ เพื่อรองรับต่อการเปลี่ยนแปลง และการดำรงชีวิตด้วยความปลอดภัย

๓.๒ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระบบให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งด้าน ภาษา เทคโนโลยี และศิลปะ ก้าวหน้าทันโลก

๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย อุบัติภัย และภัยธรรมชาติ และการใช้ นวัตกรรม เพื่อเตือนภัย รวมถึงพัฒนาระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ชุมชน โดยใช้ เทคโนโลยีช่วยบริหารจัดการ

๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนากีฬา สถานบริการการกีฬา จัดกิจกรรมการกีฬานันทนาการที่หลากหลาย อย่าง ต่อเนื่อง สร้างความแข็งแรงของประชาชน และการแข่งขันเป็นชื่อเสียงจังหวัดยกระดับเศรษฐกิจของ จังหวัดจากการกีฬา

๓.๕ ส่งเสริมและพัฒนาาระบบสาธารณสุข และสุขภาพประชาชนให้เข้มแข็งแข็งแรง ลดความ เหลื่อมล้ำ ในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข การควบคุมและการป้องกันโรค

๓.๖ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส อย่าง ต่อเนื่อง

๓.๗ ส่งเสริมและพัฒนาสังคมผู้สูงวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีประโยชน์ต่อสังคม

๓.๘ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาอาเสพติด โดยครอบครัว ชุมชน ศาสนา และองค์กรต่างๆ

๓.๙ ส่งเสริมและสนับสนุนศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีอันดีของท้องถิ่น และกิจกรรมทางศาสนา อย่าง ต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : สร้างความสมดุลทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์:

๔.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะ ขยะอันตราย น้ำเสีย เพื่อลดมลพิษในชุมชน และแหล่ง บริการสาธารณะประโยชน์

๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างจิตสำนึกของประชาชนแบบมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง รักษา ดูแล และแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน

๔.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้ชุมชน และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรม ให้อยู่ ควบคู่กันได้

๕.๔ ส่งเสริมและบำรุงรักษาแหล่งกำเนิดต้นน้ำลำธาร เพื่อการแก้ไขปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้งซ้ำซาก และการระบายน้ำอย่างรวดเร็ว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการองค์กร

กลยุทธ์:

๕.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชนในกระบวนการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่น สร้าง เครือข่ายการทำงาน และสนับสนุนการติดตามตรวจสอบการใช้อำนาจภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๒ สร้างภาคราชการให้มีประสิทธิภาพ และปลูกฝังจิตสำนึกบุคลากรให้เห็นความสำคัญและ ยึดมั่น ในหลักธรรมาภิบาล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย

๕.๓ เสริมสร้างประชาธิปไตย ความสมานฉันท์และความมั่นคงในสังคม เพื่อให้สังคมสงบสุขและ มีความปลอดภัย

๕.๔ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี ข้อมูล และดิจิทัลแพลตฟอร์มเป็นเครื่องมือการบริหารราชการ และอำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย

๑. วิสัยทัศน์ (Vision)

“ตำบลท่องเที่ยวและกีฬา อนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาที่ยั่งยืน โปร่งใส ประชาชนกินดี อยู่ดี มีสุข”

๒. พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของท้องถิ่น ให้มีมาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน รองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
2. พัฒนา และปรับปรุงภูมิทัศน์ในพื้นที่ เพื่อให้เป็นสถานที่พักผ่อน หย่อนใจ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน และเป็นต้นแบบการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
3. ส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาอาชีพสำหรับประชาชนที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจพอเพียง และเพิ่มประสิทธิภาพของกลุ่มอาชีพให้พึ่งตนเองได้
4. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบล ให้อยู่ดีมีสุข และมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์
5. สนับสนุนการสร้าง ความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชน และประชาชนในท้องถิ่นได้รับความปลอดภัย และในชีวิตและทรัพย์สิน
6. ส่งเสริมสนับสนุนการปฏิบัติตามหลักคำสอนของศาสนา ศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณีที่ดี และภูมิปัญญาของท้องถิ่น
7. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาเรียนรู้ของคนในท้องถิ่น
8. ส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น
9. พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กร ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

๓. เป้าประสงค์ (Goals)

เพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย

1. ประชาชนได้รับการบริการระบบสาธารณสุขปลอดภัย และสาธารณสุขการอย่างเชื่อมโยง ครอบคลุมและทั่วถึงทุกหมู่บ้าน และสามารถรองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้อย่างเหมาะสม
2. สภาพพื้นที่และแหล่งท่องเที่ยวในตำบล มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยการร่วมกันดูแล และรักษาความสะอาดของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน
3. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีรายได้พอเพียง โดยยึดหลักแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว
4. ประชาชนอาศัยอยู่ร่วมกันในหมู่บ้าน/ชุมชน อย่างมีความสุข และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
5. ภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง มีความรัก ความสามัคคี ความสมานฉันท์ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
6. ประชาชนในตำบล ดำเนินชีวิตอย่างคุณธรรม ยึดมั่นในหลักคำสอนของศาสนา และรักษาเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างมั่นคง
7. ประชาชนในตำบล เห็นความสำคัญของการศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถร่วมกันวางแผนพัฒนาท้องถิ่น
8. เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ให้คงความสมบูรณ์ สามารถร่วมกันบริหารจัดการเพื่อให้ใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึงและมีความยั่งยืน
9. ผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น บุคลากรของท้องถิ่น และประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และมีจิตสำนึกรับผิดชอบร่วมกัน สามารถพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๔. ตัวชี้วัด

๑. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว
๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพิ่มขึ้น
๓. ชุมชนมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น
๔. ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการดูแลและเฝ้าระวังเพิ่มมากขึ้น
๕. ประชาชนมีจิตสำนึกในการดูแลและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการบำบัดและฟื้นฟูมากขึ้น
๗. มีการดำเนินการเพื่อจัดระบบบำบัดน้ำเสีย
๘. ครุภัณฑ์มีการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสมและถูกวิธี
๙. องค์กรมีการพัฒนาบริการจัดการที่ดีขึ้น

ประชาชน

๑๐. จำนวนกิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริต
๑๑. บุคลากรมีการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และสร้างความพึงพอใจในการให้บริการ
๑๒. จำนวนเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานมีความเพียงพอและทันสมัย
๑๓. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการท้องถิ่น
๑๔. จำนวนการจัดกิจกรรมทำให้มีการจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้น
๑๕. กิจกรรมที่ส่งเสริมด้านการศึกษา
๑๖. จำนวนประชาชนที่ได้รับบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง
๑๗. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านการจัดสวัสดิการสังคม
๑๘. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มอาชีพ
๑๙. กิจกรรมที่ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒๐. กิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและวันสำคัญ
๒๑. สะพาน ถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ และระบบจราจรได้มาตรฐาน
๒๒. ครุภัณฑ์ประปา ใช้ แหล่งน้ำ คุุคลอง ระบบชลประทานมีการพัฒนาที่ได้มาตรฐาน
๒๓. ขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งไฟสาธารณะครอบคลุมทั้งพื้นที่
๒๔. มีการวางแผนการใช้ประโยชน์พื้นที่ได้เหมาะสม
๒๕. มีผังเมืองที่ชัดเจนบังคับใช้ตามกฎหมาย

๕. กลยุทธ์

๑. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางเลือกด้านประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ควบคู่กับการส่งเสริมตลาดนัดนักท่องเที่ยว ประชุมสัมมนา นันทนาการ และสร้างความเชื่อมโยง กัับการท่องเที่ยวหลัก
๒. พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
๓. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. เฝ้าระวังและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. บำรุงรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. จัดระบบบำบัดน้ำเสีย

๙. จัดการขยะ

๑๐. พัฒนาภูมิทัศน์สิ่งแวดล้อม แม่น้ำสายหลัก และแหล่งน้ำธรรมชาติ

๑๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดีในองค์กร

๑๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานท้องถิ่น

๑๓. ปรับปรุงและพัฒนาบุคลากรในองค์กร

๑๔. ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน

๑๕. ส่งเสริมความรู้ ความสนใจเกี่ยวกับกิจการท้องถิ่น

๑๖. ปรับปรุงและพัฒนารายได้

๑๗. พัฒนาการศึกษทั้งในระบบ นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

๑๘. ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการทุกระดับ

๑๙. ส่งเสริมสุขภาพอนามัย รวมถึงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดและโรคติดต่อ

๒๐. พัฒนาการสังคมสงเคราะห์ให้ครอบคลุมและทั่วถึงผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ในชุมชนอย่างเป็นธรรม

๒๑. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพและการรวมกลุ่มของประชาชน

๒๒. ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมและวันสำคัญทางศาสนา

๒๔. ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พร้อมระบบสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐานและ

ครอบคลุมทั้งตำบล

๒๕. พัฒนาแหล่งน้ำ ระบบประปา และขยายเขตประปา

๒๖. ขยายเขตไฟฟ้าให้ทั่วถึง พร้อมไฟฟ้าสาธารณะ

๒๗. พัฒนาระบบจราจร

๒๘. วางแผนการใช้ประโยชน์พื้นที่ให้เหมาะสม

๒๙. จัดทำผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะ

๖. ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและงานบริการสาธารณะ

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตสตูล	ยุทธศาสตร์ อบต.เกาะ สาหร่าย	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
					๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
ประเด็นการ พัฒนาที่ ๓ การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน ความทันสมัยของ เมือง การ คมนาคมโลจิสติ กส์และการ เชื่อมโยงภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเศรษฐกิจ ฐานรากให้ เข้มแข็งและ ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้าน โครงสร้าง พื้นฐาน	พัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้มีประสิทธิภาพ และตอบสนอง ความต้องการ ของประชาชน อย่างทั่วถึง และ รวดเร็ว	- ร้อยละของ ประชาชนได้รับ บริการ สาธารณูปโภค และสาธารณูป- การพื้นฐาน อย่างทั่วถึง - มีการอนุญาต การประกอบ กิจการและการ ก่อสร้างได้ อย่างถูกต้อง ตามกฎหมาย	๘๕	๙๐	๙๕	๑๐๐	๑๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬา

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตสตูล	ยุทธศาสตร์ อบต.เกาะ สาหร่าย	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
					๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
ประเด็นการ พัฒนาที่ ๑ การเติบโตทาง เศรษฐกิจบน คุณภาพชีวิตที่ เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมอย่าง ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการ ท่องเที่ยวเชิง นิเวศระดับโลก อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การ พัฒนาเศรษฐกิจ การส่งเสริมการ ท่องเที่ยวและ กีฬา	ประชาชนได้รับ บริการระบบ สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ อย่างเชื่อมโยง ครอบคลุมและ ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน และสามารถรองรับ การท่องเที่ยวเชิง นิเวศได้อย่าง เหมาะสม	- ร้อยละของ ประชาชนมี จิตสำนึกในการ ดูแลและจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๙๕	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการสาธารณสุข

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตสตูล	ยุทธศาสตร์ อบต.เกาะ สาหร่าย	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
					๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
ประเด็น การ พัฒนาที่ ๒ การพัฒนาคน คุณภาพ สังคม แห่งความสงบ เรียบร้อย สันติสุข และระบบบริการ รัฐที่มี ประสิทธิภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพ คนและสังคมให้ ทันสมัย สร้างภูมิ ปัญญาและการ เรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านการ ส่งเสริมคุณภาพ ชีวิตและการ สาธารณสุข	- พัฒนาคุณภาพ ชีวิตประชาชน และผู้ด้อยโอกาส ทางสังคม - พัฒนาศักยภาพ คนในทุกช่วงวัย และสร้างสังคมสูง วัยอย่างมีคุณภาพ	- ร้อยละของ ผู้สูงอายุ ผู้ พิการ และผู้ด้อย โอกาสมีสิทธิ ลงทะเบียน เพื่อขอรับสิทธิ ที่จะได้รับบริการ ต่างๆอย่างทั่วถึง ทุกคน	๙๕	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การจัดระเบียบชุมชน/สังคม ความสงบเรียบร้อยและ
สวัสดิการ

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต สตูล	ยุทธศาสตร์ อบต.เกาะ สาหร่าย	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
					๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
ประเด็น การ พัฒนาที่ ๒ การพัฒนาคน คุณภาพ สังคม แห่งความสงบ เรียบร้อย สันติสุข และระบบบริการ รัฐที่มี ประสิทธิภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เสริมสร้าง ธรรมาภิบาลใน การบริหาร จัดการองค์กร	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้าน การเมือง การ จัดระเบียบ ชุมชน/สังคม ความสงบ เรียบร้อยและ สวัสดิการ	สร้างจิตสำนึก และส่งเสริมการ มีส่วนร่วมในการ พัฒนาและดูแล รักษาทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	- ร้อยละของ ประชาชนมีส่วน ร่วมในการ อนุรักษ์ ฟื้นฟูให้ ทรัพยากร ธรรมชาติคงอยู่ และป้องกัน ความเสื่อมโทรม ของสิ่งแวดล้อม ชุมชน - ร้อยละของ พื้นที่สีเขียว เพิ่มขึ้น	๗๐	๘๐	๙๐	๙๕	๑๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตสตูล	ยุทธศาสตร์ อบต.เกาะ สาหร่าย	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
					๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
ประเด็น การ พัฒนาที่ ๒ การพัฒนาคน การพัฒนาคน คุณภาพ สังคม ทันสมัย สร้างภูมิ แห่งความสงบ เรียบร้อย สันติสุข และระบบบริการ รัฐที่มี ประสิทธิภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพ คนและสังคมให้ ทันสมัย สร้างภูมิ ปัญญาและการ เรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้าน การศึกษา ศาสนา ประเพณีและ วัฒนธรรม	- พัฒนาคุณภาพ ชีวิตประชาชน และผู้ด้อยโอกาส ทางสังคม - พัฒนาศักยภาพ คนในทุกช่วงวัย และสร้างสังคมสูง วัยอย่างมีคุณภาพ	- ร้อยละของ ผู้สูงอายุ ผู้ พิการ และผู้ด้อย โอกาสมีสิทธิ ลงทะเบียน เพื่อขอรับสิทธิ ที่จะได้รับบริการ ต่างๆอย่างทั่วถึง ทุกคน	๙๕	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตสตูล	ยุทธศาสตร์ อบต.เกาะ สาหร่าย	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
					๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
ประเด็น การ พัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม เพื่อ คุณค่าแห่งชีวิต และการอนุรักษ์ที่ ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างความสมดุล ทางทรัพยากร ธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านการ บริหารจัดการ อนุรักษ์ ทรัพยากรทาง ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	- เกิดความ ร่วมมือในการ อนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมช าติและ สิ่งแวดล้อมใน พื้นที่ให้คงความ สมบูรณ์ สามารถ ร่วมกันบริหาร จัดการเพื่อให้ใช้ ประโยชน์ได้อย่าง ทั่วถึงและมีความ ยั่งยืน	- ร้อยละของ ประชาชนมีส่วน ร่วมในการ อนุรักษ์ ฟื้นฟูให้ ทรัพยากร ธรรมชาติคงอยู่ และป้องกัน ความเสื่อมโทรม ของสิ่งแวดล้อม ชุมชน - ร้อยละของ พื้นที่สีเขียว เพิ่มขึ้น	๙๕	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรที่ดี และการมีส่วนร่วมของประชาชน

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตสตูล	ยุทธศาสตร์ อบต.เกาะ สาหร่าย	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
					๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
ประเด็น การ พัฒนาที่ ๒ การพัฒนาคน คุณภาพ สังคม แห่งความสงบ เรียบร้อย สันติสุข และระบบบริการ รัฐที่มี ประสิทธิภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เสริมสร้าง ธรรมาภิบาลใน การบริหาร จัดการองค์กร	ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านการ บริหารจัดการ องค์กรที่ดี และ การมีส่วนร่วม ของประชาชน	- พัฒนางค์กร ให้มีศักยภาพ ตามหลักการ บริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี - มีการบริหาร จัดการภาครัฐที่ดี และมีการบูรณา การร่วมกับ หน่วยงานทุกภาค ส่วน	ร้อยละของ ความพึงพอใจ ของผู้รับบริการ ในการ ปฏิบัติงาน การ บริหารงานและ การจัดการ องค์กรของ เทศบาลตำบล กลางเวียง - ร้อยละของการ มีส่วนร่วมของ ประชาชนต่อการ พัฒนาท้องถิ่น	๙๕	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

๒.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ๗ ด้าน ประกอบด้วย

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและงานบริการสาธารณะ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬา
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการสาธารณสุข
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การจัดระเบียบชุมชน/สังคม ความสงบเรียบร้อยและ
สวัสดิการ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรที่ดี และการมีส่วนร่วมของประชาชน

๒.๓.๒ แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและงานบริการสาธารณะ

มีแนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ พัฒนาศูนย์บริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะให้ได้
มาตรฐาน

- ๑.๒ ส่งเสริม สนับสนุน ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซมและผลักดันให้มีแหล่งน้ำ ป่อน้ำ สระเก็บน้ำ เพื่อให้ประชาชนมีน้ำอุปโภคบริโภคได้อย่างทั่วถึง พอเพียง ทั้งในด้านการเกษตรและให้ได้มาตรฐานเพื่อให้ได้น้ำดื่ม น้ำใช้ สะอาด ปลอดภัยในทุกเกาะของตำบล
- ๑.๓ ส่งเสริม สนับสนุน ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซม ติดตั้ง และประสาน ขยายเขตไฟฟ้า สาธารณะ ไฟสัญญาณตามถนนและไฟประกาศการเดินเรือทางทะเล
- ๑.๔ ส่งเสริม สนับสนุนให้มีสัญลักษณ์ ป้ายชื่อ กล้องวงจรปิดในจุดที่สำคัญ เพื่อให้ เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว รวมทั้งในการใช้เส้นทางคมนาคม ทั้งทางบกและทางน้ำ
- ๑.๕ ส่งเสริม สนับสนุน ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซม ก่อสร้าง ทางถนน ตรอก ซอยในการคมนาคม
- ๑.๖ ส่งเสริม สนับสนุน ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซม คุระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ พัฒนาและสร้างผนังกันแนวคลอง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำ ป้องกันการกัดเซาะตลิ่ง เพื่อแก้ไขปัญหาหน้าท่วมขังและระบบระบายน้ำให้ครอบคลุมทุกเกาะของตำบล
- ๑.๗ ส่งเสริม สนับสนุน ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซม สะพานท่าเทียบเรือและผลักดันสะพาน เชื่อมต่อพื้นที่ฝั่ง เพื่อการสัญจรไปมาได้อย่างสะดวก และปลอดภัยให้กับประชาชนและนักท่องเที่ยวในทุกเกาะของตำบล
- ๑.๘ พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน และผลักดัน เชื้อกันคลื่น เพื่อป้องกันคลื่นซัดฝั่ง ที่กระทบ บ้านเรือนรอบๆเกาะและการกระทบชายหาดถูกกัดเซาะ กระทบเรือทอดสมอ ในทุกเกาะของตำบล
- ๑.๙ ส่งเสริม สนับสนุน ผลักดัน จัดหาเครื่องมือ วัสดุครุภัณฑ์ต่างๆเพื่อซ่อมแซม บำรุงรักษาให้ใช้ได้โดยสะดวกเพื่อรองรับการสัญจรของประชาชนและนักท่องเที่ยวตามหมู่เกาะต่างๆ
- ๑.๑๐ ส่งเสริม สนับสนุน ผลักดัน ขุดลอกร่องน้ำ ระหว่างท่าเทียบเรือ ม.๑,๒,๓ - ม.๔ - ม.๕ - ท่าเทียบเรือเจ๊ะบิลิง และกำหนดแผนและงบประมาณสำหรับบำรุงรักษาร่องน้ำ ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้ร่องน้ำนั้นตื้นเขิน และเพื่อให้การคมนาคมทางน้ำสะดวก อีกทั้งสามารถเดินทางไปมาได้ตลอดเวลา

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬา มีแนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงาน เพื่อให้มีการตั้งกองทุน การฝึกอาชีพ การพัฒนาอาชีพ รวมทั้งการพัฒนาอาชีพทางการประมงพื้นบ้านที่ยั่งยืน
- ๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุนการผลิตสินค้าในชุมชนและสินค้าที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อให้มีการสร้างงานสร้างรายได้ให้ชุมชนให้มีการอยู่ดีกินดี
- ๒.๓ ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงาน เพื่อให้มีการจัดตั้งกลุ่มประชาชน ชมรม หรือชุมชน ในทุกหมู่บ้าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อก่อให้เกิดความสามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเพื่อพัฒนาความเป็นอยู่ เศรษฐกิจ อาชีพ และความเข้มแข็งของชุมชน ตลอดจนเพื่อร่วมพัฒนา

เศรษฐกิจ อาชีพในหมู่บ้าน และเพื่อให้การบริหารจัดการโครงการต่างๆ ในหมู่บ้านมี
เอกภาพตลอดไป โดยเน้นการมีส่วนร่วมของกลุ่มสตรีในตำบลทุกๆหมู่บ้าน

๒.๔ ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาการท่องเที่ยว รวมทั้งการท่องเที่ยวของชุมชนเชิงนิเวศ
จัดกิจกรรม ประชาสัมพันธ์ พัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก
และการปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวในตำบลเกาะสาหร่าย

๒.๕ ส่งเสริม สนับสนุน ปรับปรุงภูมิทัศน์สระเก็บน้ำและจัดบริเวณรอบๆสระเก็บน้ำเป็นสถานที่
ออกกำลังกายสถานที่พักผ่อนและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับพี่น้องประชาชนทั้งตำบล

๒.๖ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมนันทนาการของประชาชน และในองค์กรเชื่อมความสัมพันธ์เพื่อ
พัฒนาด้านสุขภาพ ตลอดจนประสานและผลักดันให้มีสนามฟุตบอล สนามกีฬา ลานกีฬา
สถานที่ออกกำลังกาย ในชุมชนและสนับสนุนอุปกรณ์การกีฬาต่างๆ

๒.๗ ส่งเสริม สนับสนุน และเพิ่มทักษะการเล่นกีฬาให้กับเด็กและเยาวชนเพื่อให้มีการจัดการ แข่งขัน
กีฬาท้องถิ่นสัมพันธ์ประจำปีและสนับสนุนการส่งเข้าร่วมแข่งขันกีฬาในทุกระดับ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการสาธารณสุข

มีแนวทางการพัฒนา

๓.๑ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และปัจจัยด้านบริการ การดำเนินงานด้านสาธารณสุขมูลฐาน สร้างสุข
ภาวะที่ดีแก่ประชาชน

๓.๒ พัฒนาปรับปรุงงานสุขาภิบาลอาหารและสิ่งแวดล้อมในชุมชน ผู้ประกอบการ ร้านค้า ร้านอาหาร
หาบเร่ แผงลอย ให้ถูกสุขลักษณะ

๓.๓ รมรงค์ ควบคุม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อและป้องกันการแพร่ระบาดของ
ของยาเสพติด

๓.๔ ส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานกิจกรรมอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) โดยมี
เป้าหมายหลัก เน้นการดูแลผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส สตรีมีครรภ์และเด็กเล็ก

๓.๕ ส่งเสริมงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการชุมชนแก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมรวมทั้งดูแล
ช่วยเหลือเด็ก สตรี ผู้สูงอายุและผู้พิการ

๓.๖ ส่งเสริม สนับสนุน ควบคุม ดูแล รักษาความสะอาดตามถนนสาธารณะ

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การจัดระเบียบชุมชน/สังคม ความสงบเรียบร้อย และสวัสดิการ

มีแนวทางการพัฒนา

๔.๑ ส่งเสริมให้มีเวทีสาธารณะเพื่อแสดงความคิดเห็นของประชาชนให้มีส่วนร่วมในการ
พัฒนาทุกด้านในทิศทางเดียวกัน

๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล

๔.๓ ส่งเสริม ฝึกอบรม ให้การเรียนรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านการบรรเทาสาธารณ
ภัยให้เกิดความปลอดภัยทั้งทางบกและทางทะเลโดยผ่านการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน๔.๔
สนับสนุนและส่งเสริมการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

มีแนวทางการพัฒนา

๕.๑ ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาในทุกกลุ่มวัย พัฒนาระบบการศึกษาให้ผู้เรียน มีความรู้คู่ คุณธรรม และยึดมั่นในหลักธรรมของศาสนาโดยเน้นความสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่

๕.๒ เสริมสร้างการเรียนรู้ การสอน การพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนในสังกัดให้มีศักยภาพ โดยจัดให้มีสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีที่ทันสมัยใหม่เพื่อให้เด็กมีพื้นฐานที่ดี

๕.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณเพื่อการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทุนการศึกษา จัดหาอาคาร จัดหา วัสดุ ครุภัณฑ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆรองรับให้เพียงพอ รวมทั้งกิจกรรมและนันทนาการของ นักเรียน

๕.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้ศึกษาอบรมและเรียนรู้ศาสนา เพื่อ ปฏิบัติตนตามแนวทางของหลักศาสนา

๕.๕ ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงาน ทำนุบำรุงด้านศาสนา วัด มัสยิด ให้เป็นศาสนสถานที่เป็น ศูนย์รวมจิตใจ เสริมสร้างความสามัคคี ของคนในชุมชน และจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมแก่ เยาวชนและประชาชน เพื่อให้เกิดสังคมแห่งความสุข

๕.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดงานประเพณีและวัฒนธรรม งานรัฐพิธี พิธีกรรม พิธีกรรม พิธีกรรม พิธีกรรม ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีทุกศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ก้าวหน้า คงอยู่สืบไป

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มีแนวทางการพัฒนา

๖.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการปล่อยพันธุ์กุ้ง หอย และปูม้าสู่ท้องทะเลทุกปี เพื่อเพิ่มปริมาณการเจริญเติบโตตามธรรมชาติ

๖.๒ กำหนดพื้นที่และระยะเวลาการควบคุมการจับสัตว์น้ำตลอดจนเครื่องมือการทำประมง ชายฝั่งอย่างยั่งยืน

๖.๓ ส่งเสริม สนับสนุน ดูแลรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในตำบลให้ ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๔ จัดระบบการบริหารจัดการเก็บและกำจัดขยะสิ่งปฏิกูลตลอดจน ระบบการบำบัดน้ำเสียของชุมชน และสถานประกอบการ

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรที่ดี และการมีส่วนร่วมของประชาชน

มีแนวทางการพัฒนา

๗.๑ มุ่งเน้นการให้บริการประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการด้วยความสะดวก รวดเร็ว เป็น ธรรม และได้รับความพึงพอใจสูงสุดในการรับบริการ

๗.๒ พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถของบุคลากร โดยยึดแนวทางการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล และหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๗.๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ โดยให้ความสำคัญและความเท่าเทียม เสมอภาคแก่ ผู้เสียภาษีทุกราย

๗.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วน

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์มาจากความต้องการที่จะพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเป็นการคำนึงถึงปัญหาที่จะพัฒนาในภาพรวมของจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เป็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดขึ้นเพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาใน ภาพรวมระดับจังหวัด ซึ่งมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่ายจึงต้องกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ให้มีความสอดคล้องและตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด เพื่อให้ทิศทางการพัฒนาเป็นไปในทางเดียวกัน สำหรับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่ายได้กำหนดขึ้นมา จาก ประเด็นปัญหา ความต้องการที่จะพัฒนาในเขตตำบลเกาะสาหร่าย รวมถึงตอบสนองต่อนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น แล้วกำหนดเป็นวิสัยทัศน์การพัฒนา พันธกิจ และจุดมุ่งหมายการพัฒนา ซึ่งในแต่ละยุทธศาสตร์ การพัฒนาจะมีแนวทางการพัฒนา ผลผลิตและโครงการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา

การเชื่อมโยงและความสอดคล้องระหว่างยุทธศาสตร์ชาติกับยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย					
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและงานบริการสาธารณะ					
ยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย					
ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๓	Sustainable Development Goals (SDGs)	ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แผนพัฒนาจังหวัด สตูล	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา อปท. ในเขตจังหวัดสตูล
๒. ด้านการสร้าง ขีดความสามารถ ในการแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตู การค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์ ทางโลจิสติกส์ที่ สำคัญของภูมิภาค	เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้าง พื้นฐานที่มีความ ยืดหยุ่นต่อการ เปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนา อุตสาหกรรม ที่ ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริม นวัตกรรม	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงในทุกมิติ	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน ความทันสมัยของ เมือง การคมนาคม โลจิสติกส์และการ เชื่อมโยงภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเศรษฐกิจ ฐานรากให้เข้มแข็ง และยั่งยืน
	หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และ เมืองอัจฉริยะที่น่า อยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่าง ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการ ตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่น ต่อการเปลี่ยนแปลง และยั่งยืน			

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย					
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬา					
ยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย					
ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๓	Sustainable Development Goals (SDGs)	ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แผนพัฒนาจังหวัดสตูล	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. ในเขตจังหวัดสตูล
๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	<p>หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต</p>	<p>เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p>	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สนับสนุนและพัฒนาก่อการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ</p>	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อคุณค่าแห่งชีวิตและการอนุรักษ์ที่ยั่งยืน</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างความสมดุลทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
๔. ด้านการสร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทางสังคม	<p>หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม</p>	<p>เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน</p>			
๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	<p>หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ</p> <p>หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากธรรมชาติ</p>	<p>เป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน</p> <p>เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น</p>			

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย					
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการสาธารณสุข					
ยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย					
ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๓	Sustainable Development Goals (SDGs)	ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แผนพัฒนาจังหวัดสตูล	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. ในเขตจังหวัดสตูล
<p>๓. ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์</p> <p>๔. ด้านการสร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทางสังคม</p>	<p>หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต</p> <p>หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม</p>	<p>เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน</p> <p>เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน</p> <p>เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันการมีสุขภาพที่ดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกช่วงวัย</p> <p>เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาล ให้มีการจัดการอย่างยั่งยืน และมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน</p>	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในภูมิติ</p>	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมแห่งความสงบเรียบร้อย สันติสุข และระบบบริการรัฐที่มีประสิทธิภาพสูง</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพคนและสังคมให้ทันสมัย สร้างภูมิปัญญาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง</p>

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย					
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การจัดระเบียบชุมชน/สังคม ความสงบเรียบร้อยและสวัสดิการ					
ยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย					
ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๓	Sustainable Development Goals (SDGs)	ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แผนพัฒนาจังหวัด สตูล	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา อปท. ในเขตจังหวัดสตูล
๖. ด้านการ บริหารปรับสมดุล และพัฒนาระบบ การบริหาร จัดการภาครัฐ	หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ ทันสมัย มี ประสิทธิภาพและ ตอบเจตย์ ประชาชน	เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้ มีแบบแผนการผลิต และการบริโภคที่ ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกัน การมีสุขภาพที่ดี และส่งเสริมความ เป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุก คนในทุกช่วงวัย เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่ สงบสุขและ ครอบคลุม เพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุก คนเข้าถึงความ ยุติธรรม และสร้าง สถาบันที่มี ประสิทธิผล รับผิดชอบ และ ครอบคลุมทุกระดับ	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงในทุกมิติ	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมแห่งความสงบ เรียบร้อย สันติสุข และ ระบบบริการรัฐที่มี ประสิทธิภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เสริมสร้าง ธรรมาภิบาลในการ บริหารจัดการองค์กร

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย					
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม					
ยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย					
ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๓	Sustainable Development Goals (SDGs)	ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แผนพัฒนาจังหวัด สตูล	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา อปท. ในเขตจังหวัดสตูล
๓. ด้านการ พัฒนา และเสริมสร้าง ศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์	หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตู การค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์ ทางโลจิสติกส์ที่ สำคัญของภูมิภาค	เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่า ทุกคนมีการศึกษาที่ มีคุณภาพอย่าง ครอบคลุมและเท่า เทียม และสนับสนุน โอกาสในการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงในทุกมิติ	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมแห่งความสงบ เรียบร้อย สันติสุข และ ระบบบริการรัฐที่มี ประสิทธิภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพคน และสังคมให้ทันสมัย สร้างภูมิปัญญาและ การเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย					
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
ยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย					
ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๓	Sustainable Development Goals (SDGs)	ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แผนพัฒนาจังหวัด สตูล	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา อปท. ในเขตจังหวัดสตูล
๕. ด้านการสร้าง การเติบโตบน คุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม	<p>หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจ หมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ</p> <p>หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลด ความเสี่ยงและ ผลกระทบจาก ธรรมชาติ</p>	<p>เป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันว่า ทุกคนเข้าถึงพลังงาน สมัยใหม่ในราคาที่ สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน</p> <p>เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติกรอย่าง เร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและ ผลกระทบที่เกิดขึ้น</p> <p>เป้าหมายที่ ๑๔ อนุรักษ์และใช้ ประโยชน์จาก มหาสมุทร ทะเลและ ทรัพยากรทางทะเล อย่างยั่งยืนเพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ป่าไม้ และ สนับสนุนการใช้ ระบบนิเวศบนบก อย่างยั่งยืน จัดการป่า ไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้ การกลายสภาพเป็น ทะเลทราย หยุดการ เสื่อมโทรมของที่ดิน และฟื้นฟูสภาพกลับมา ใหม่ และหยุดการ สูญเสียดิน หลากหลายทาง ชีวภาพ</p>	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สนับสนุนและ พัฒนาการท่องเที่ยวเน้น คุณค่าที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืน และเกษตรสมัยใหม่ให้มี ประสิทธิภาพ</p>	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เพื่อคุณค่า แห่งชีวิตและการอนุรักษ์ ที่ยั่งยืน</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างความสมดุล ทางทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม</p>

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย					
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์การที่ดี					
ยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย					
ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๓	Sustainable Development Goals (SDGs)	ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แผนพัฒนาจังหวัดสตูล	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. ในเขตจังหวัดสตูล
๖. ด้านการบริหารปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน	เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมทุกระดับ	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุกระดับ	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพสังคมแห่งความสงบเรียบร้อย สันติสุข และระบบบริการรัฐที่มีประสิทธิภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการองค์การ

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เป็นการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย โดยการวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในท้องถิ่น ซึ่งเป็นการประเมินสถานการณ์ของท้องถิ่นในปัจจุบัน สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป โดยใช้เทคนิค SWOT analysis เป็นการพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength - S) จุดอ่อน (Weak - W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่โอกาส (Opportunity - O) และอุปสรรค (Threat - T)

❖ (จุดแข็ง(Strengths : S

- พื้นที่เป็นเกาะที่สวยงามและเป็นแหล่งท่องเที่ยว ทั้งสามารถรองรับการท่องเที่ยวตามกระแสหลัก และการท่องเที่ยวกระแสรอง
- มีทรัพยากรทางทะเลหลากหลายและอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ และเป็นแหล่งสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่
- มีวิถีชีวิตที่สงบ เรียบง่าย และมีสันติสุข
- ประชาชนยึดมั่นและฝึกฝนในหลักศาสนา ยึดมั่นตามหลักศรัทธาศาสนา
- อยู่ใกล้เกาะลังกาวิ ประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นเมืองท่าปลอดภาษีและเป็นแหล่งจ้างงาน
- ชุมชนมีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง

❖ (จุดอ่อน(Weaknesses : W

๑. การเดินทางติดต่อสื่อสารไม่สะดวกและต้องใช้เวลาานาน
๒. มีการลักลอบทำประมงที่ผิดกฎหมาย
๓. ค่าครองชีพสูง
๔. ต้นทุนในการผลิตสูง
๕. ปัญหาร้ายแรงและขาดแคลนน้ำที่สะอาดได้มาตรฐาน
๖. ปัญหาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. มีคลื่นลมมรสุมเกือบตลอดปี
๘. โครงสร้างพื้นฐานมีไม่ทั่วถึงและขาดมาตรฐาน

❖ (โอกาส) Opportunities : O

๑. เป็นตำบลติดชายแดน มาเลเซียทำให้ประชาชนสามารถติดต่อค้าขายและมีสัมพันธฉันท์เครือญาติกับชาวมาเลเซีย
๒. มีที่ดินสาธารณประโยชน์จำนวนมาก สามารถใช้เป็นแหล่งเลี้ยงสัตว์และปลูกป่า
๓. นโยบายการพัฒนาของรัฐ ที่เอื้อต่อการบรรลุตามเป้าประสงค์
๔. มีพื้นที่ที่เป็นอุทยานแห่งชาติของประเทศ
๕. การส่งเสริมของภาคเอกชน การลงทุนของภาคธุรกิจด้านการบริการ และการท่องเที่ยว
๖. นโยบายการพัฒนาขององค์กรปกครองท้องถิ่น ที่มุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่น

❖ (ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threats : T

๑. ขาดแหล่งเรียนรู้ที่ได้มาตรฐาน และการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้
๒. องค์กรชุมชนไม่มีความเข้มแข็ง และการดำเนินการขาดความต่อเนื่อง
๓. กระแสโลกาภิวัตน์มีผลกระทบต่อสังคม เกิดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ
๔. ราคาสินค้าทางการเกษตร ผลผลิตภัณฑอาหารทะเลและสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านตกต่ำ ไม่มีตลาดรับซื้อ
๕. รายได้หลักของประชาชน ขึ้นอยู่กับสภาวะอากาศ
๖. งบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นไม่พอเพียงต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๗. ปัญหาเรื่องระเบียบ กฎหมาย ข้อปฏิบัติไม่สอดคล้องกับการบริหารงานแบบบูรณาการ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอก

สภาพโครงสร้างทางกายภาพของตำบลเกาะสาหร่ายซึ่งเป็นพื้นที่เกาะ ที่แต่ละพื้นที่อยู่ห่างออกไป โดยมีทะเลกั้นระหว่างแต่ละพื้นที่ แนวทางการดำเนินการและสภาพแวดล้อมดังกล่าว ส่งผลถึงการพัฒนานำไปสู่การกำหนดนโยบายที่ต้องมีความครอบคลุม และมีความเฉพาะ โดยสามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็นสองรูปแบบ ที่ใช้เกณฑ์การพัฒนาตามสภาพวิถีชีวิตความเป็นอยู่ และสภาพเศรษฐกิจ ประกอบด้วย พื้นที่ที่เป็นแหล่งเศรษฐกิจ ภาคบริการการท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งรายได้ของจังหวัดสตูล ซึ่งจะมีการลงทุนจากภายนอกที่มีมูลค่ามหาศาล และสภาพพื้นที่ของชุมชนที่มีภาคการประมงเป็นภาคเศรษฐกิจหลัก และมีภาคการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นการท่องเที่ยวกระแสรอง ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละพื้นที่และมีจุดเด่นที่มีความแตกต่างกันไป

เมื่อพิจารณาจากยุทธศาสตร์เชื่อมโยงในภาพรวม พื้นที่ตำบลเกาะสาหร่ายคือพื้นที่ที่รวบรวมไว้ซึ่งแนวทางการพัฒนา และมีสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมที่มีความครอบคลุมด้าน ทุกมิติการพัฒนา แต่อาจจะมีเรื่องของสภาพทางกายภาพ ภูมิอากาศ ลักษณะทางภูมิศาสตร์ ที่อาจส่งผลถึงการพัฒนา รวมถึงข้อพิพาทที่มีผลทางกฎหมายเรื่องผลประโยชน์ทางธุรกิจ ที่ดิน และการช่วงชิงของทรัพยากรธรรมชาติ ที่จะมาเป็นการสร้างเงื่อนไขการพัฒนาให้มีทิศทางที่แยกออกไป ซึ่งอาจเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลถึงการพัฒนาโดยตรงของพื้นที่ จึงมีนโยบายผู้บริหารที่กำหนดเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

คณะผู้บริหาร ได้กำหนดนโยบายการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย โดยยึดมั่นในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ครอบคลุมอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม จึงกำหนดนโยบายในการบริหารงานดังนี้

๑.นโยบายด้านเศรษฐกิจ

- ๑.๑ การแก้ไขปัญหาความยากจน โดยสร้างรายได้และกระจายรายได้
- ๑.๒ สนับสนุนกลุ่มเกษตรกรและกลุ่มอาชีพต่างๆให้มีรายได้และกระจายรายได้เพิ่มยิ่งขึ้น

๒. นโยบายด้านเกษตร/ประมง

- ๒.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรรม ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒.๒ ส่งเสริมการผลิตและใช้ปุ๋ยชีวภาพ เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน
- ๒.๓ ด้านประมง สนับสนุน ส่งเสริม เครื่องมือทำการประมง ปลอยพันธ์สัตว์น้ำ ธนาคารปูไข่ และเลี้ยงปลาในกระชัง

๓.นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน/ด้านคมนาคม

- ๓.๑ ส่งเสริมการพัฒนาาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการอย่างทั่วถึง
- ๓.๒ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ ระบบสาธารณูปโภค และระบบ

สาธารณูปการ

๔.นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๑ ส่งเสริมและรณรงค์การมีส่วนร่วมของประชาชนให้มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๔.๒ สนับสนุนให้มีระบบการจัดเก็บขยะมูลฝอยในชุมชน เพื่อสุขภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
- ๔.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนมีเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.นโยบายด้านความเข้มแข็งของชุมชน

- ๕.๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในด้านสาธารณสุขและสุขภาพด้าน

กีฬา

- ๕.๒ สนับสนุนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- ๕.๓ สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

- ๕.๔ สนับสนุนการดำเนินงานด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๕.๕ สนับสนุนการป้องกันและช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากภัยธรรมชาติ
- ๕.๖ ส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม
- ๕.๗ การส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการพัฒนาสังคมและสวัสดิการสังคม
- ๕.๘ การส่งเสริมการสร้างครอบครัวอบอุ่น เข้มแข็ง โดยส่งเสริมให้สมาชิกในครอบครัวมีความรัก

ความเข้าใจ

๕.๙ จิตสำนึกที่ดีในการรับผิดชอบต่อสังคม รู้จักบทบาทและหน้าที่ตนเอง ไม่สร้างปัญหาเป็น

ภาระสังคม

๖.นโยบายด้านการกีฬาและนันทนาการ/การท่องเที่ยว

๖.๑ ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการทุกระดับ เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดและใช้ว่างให้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

๖.๒ ส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับชุมชน

๖.๓ ด้านการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะหลีเป๊ะ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (โฮมสเตย์)

๗.นโยบายด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๗.๑ ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๗.๒ ส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๗.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย ให้เป็นศูนย์พัฒนา

เด็กเล็กที่มีคุณภาพ

๘. นโยบายด้านความปลอดภัยของประชาชน

๘.๑ สนับสนุนมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและยาเสพติดทุกประเภท

๘.๒ สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๘.๓ การสงเคราะห์ผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ

๙.นโยบายด้านการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย

๙.๑ พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารราชการด้านการเมือง การบริหารให้แก่ประชาชนและองค์กรอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

๙.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาและการบริหารงานของท้องถิ่น

๙.๓ พัฒนาองค์กร บุคลากร เครื่องมือ เครื่องใช้ ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ

๙.๔ สนับสนุนส่งเสริมด้านความมั่นคงความปลอดภัยทางบกและทางทะเลร่วมกับฝ่ายปกครอง

๑๐.นโยบายด้านสาธารณสุข

๑๐.๑ สนับสนุนส่งเสริม อนามัยและสุขภาพของชุมชน เช่น เรือฉุกเฉิน การป้องกันโรคกลุ่ม อสม. กลุ่มสตรีและผู้สูงอายุ

๑๐.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันการระบาดของโรคติดต่อทุกประเภท

